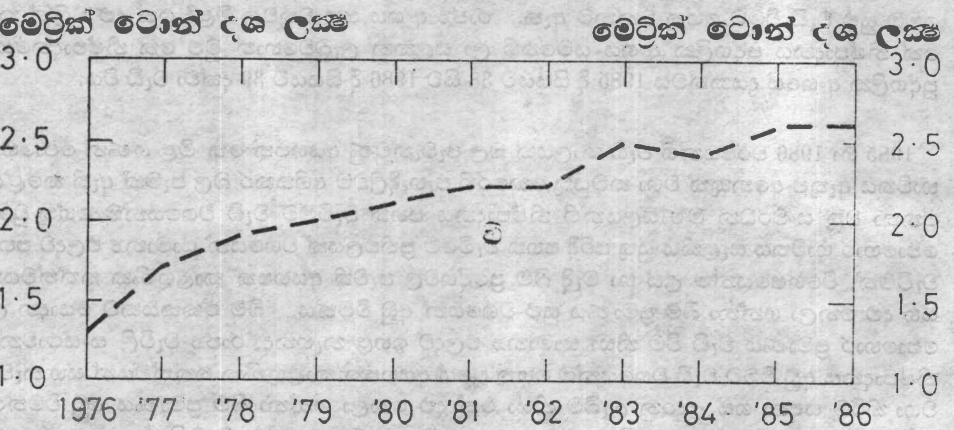
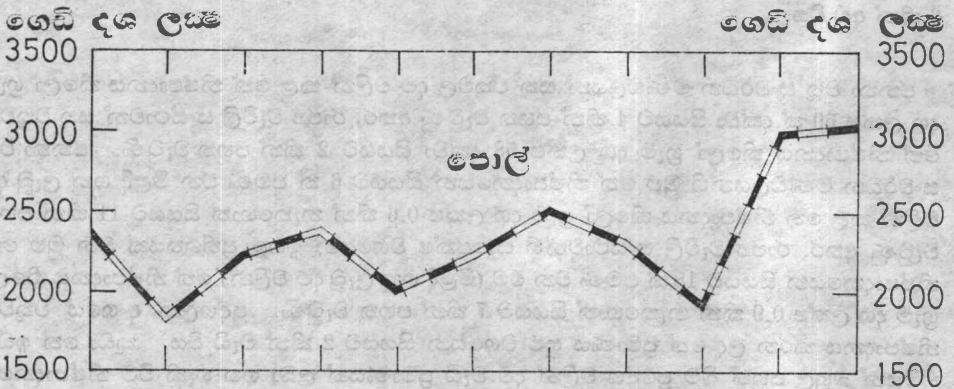
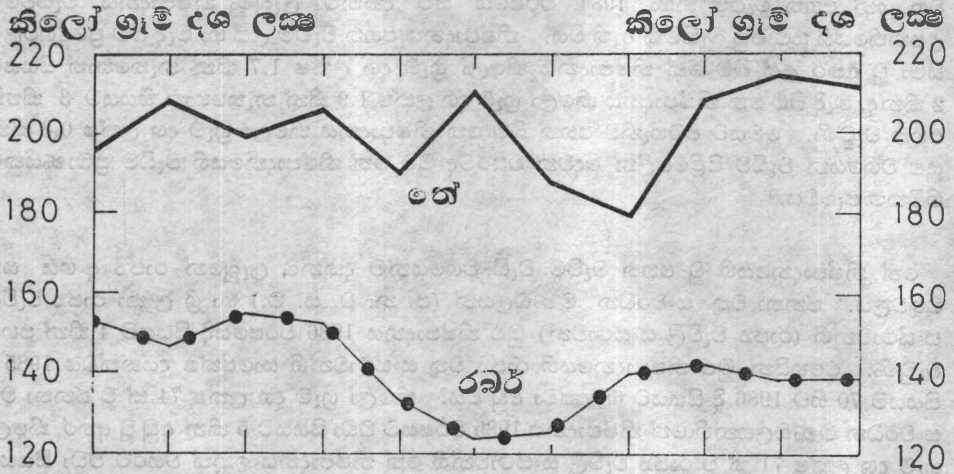

ප්‍රධාන කෘෂිකාර්මික හෝග නිෂ්පාදනය

ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව.

කරුණය. අලෙවි කරනු ලබන දළ ප්‍රමාණය වැඩි කිරීම මගින් අඩු වූ මිල ගණන් නිසා පහත වැටුණු ආදායම වැඩි කර ගැනීම සඳහා විශේෂයෙන්ම කුඩා තේ වතු හිමියෝ මෙබඳු ක්‍රියාවන්ට යොමු වූහ.

1985 වර්ෂයේ නිකුත් කළ පොහොර ප්‍රමාණය හා සසඳා බලන කල මෙම වර්ෂයේදී තේ වගා අංශයට නිකුත් කළ පොහොර ප්‍රමාණය මෙට්‍රික් ටොන් 21,100 කින් නැතහොත් සියයට 14 කින් පහත වැටුණි. පහත වැටෙමින් පැවැති තේ මිල ගණන් සමඟ 1986 මාර්තු මස සිට පොහොර භාවිතයේ අඩු වීමක් දක්නට ලැබුණු අතර, වර්ෂය අවසාන වීමට ආසන්නව තේ මිල ගණන් යහපත් වීමත් සමඟ පොහොර භාවිතයේද සුළු වැඩි වීමක් දක්නට ලැබුණි.

ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩලයන්හි පොහොර භාවිතය මෙට්‍රික් ටොන් 41,483 දක්වා සියයට 14 කින් පහත වැටුණු අතර, රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවන්හි පොහොර භාවිතය මෙට්‍රික් ටොන් 34,379 සිට 34,595 දක්වා සුළු වශයෙන් වැඩි විය. අයහපත් මිල ගණන් හේතුකොට ගෙන ඇති වූ මුදල් අපහසුතාවන් නිසා රාජ්‍ය අංශයේ වතු වල පොහොර භාවිතය නිර්දේශ කර ඇති අවම ප්‍රමාණයන්ට සීමා කරන ලදී. 1985 මුල් කාලයේ සිට නිරන්තරව පහත් මට්ටමක පැවති තේ මිල ගණන් සහිත පසුබිමක් තුළ, තේ අංශයේ මුළු පොහොර භාවිතයෙන් රාජ්‍ය අංශයට නිකුත් කළ පොහොර ප්‍රමාණය අඩු කළ විට ලැබෙන ඉතිරි කොටස වශයෙන් ගණන් බලා ඇති පුද්ගලික අංශයේ පොහොර භාවිතය සැලකිය යුතු පරිදි පහත වැටී ඇති බැව් පෙනී යයි.

1. 10 සංඛ්‍යා සටහන
තේ වගා අංශය පිළිබඳ සංඛ්‍යා 1984-1986

ශීර්ෂය	ඒකකය	1984	1985 (අ)	1986 (ආ)
1. නිෂ්පාදනය	.. කිලෝ ග්‍රෑම් දශ ලක්ෂ	208.0	214.1	211.3
1.1 උස් බිම්	.. ,,	79.3	78.8	77.1
1.2 මැදි බිම්	.. ,,	54.6	55.2	53.3
1.3 පහත් බිම්	.. ,,	74.1	80.1	80.9
2. තේ වගාව යටතේ ලියාපදිංචි කළ බිම් ප්‍රමාණය	.. හෙක්ටයාර දහස්	228	231	223
3. පොහොර නිකුතුව	.. මෙ. ටො. දහස්	137.2	149.9	128.8
4. නැවත වගා කිරීම	.. හෙක්ටයාර	1,145	1,672	1,618
5. මිල				
5.1 කොළඹ (ශුද්ධ)	.. කි. ග්‍රෑ./රුපියල්	46.45	35.39	30.28
5.2 අපනයන (නැ. වි. ස.)	.. ,,	77.00	60.62	44.52
6. නිෂ්පාදන වියදම	.. ,,	34.20	35.00	ලැ. නො.
7. අපනයන	.. කිලෝ ග්‍රෑම් දශ ලක්ෂ	204.0	198.0	207.8
8. අපනයන ඉපයුම්	.. රුපියල් දශ ලක්ෂ (විගැහි දශ ලක්ෂ)	15,764.0 (605)	12,002.8 (434)	9,252.8 (281)
9. එකතු කළ වටිනාකම දළ දේශීය නිෂ්පාදනයේ ප්‍රතිශතයක් වශයෙන් (ඇ) ..		7.4	5.6	4.5

(අ) සංශෝධිත. මූලයන්: ශ්‍රී ලංකා තේ මණ්ඩලය;
 (ආ) නාවකාලික. ජාතික පොහොර ලේකම් කාර්යාලය;
 (ඇ) වගා කිරීම් සහ සැකසුම් කටයුතු වල පමණි. ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව.
 සැලකිය යුතුයි: හෙක්ටයාරයකට සාමාන්‍ය ඵලදාව පිළිබඳ දත්ත ලැබී නැත.

මුළු රටටම පොදුවේ අදාළ වන හෙක්ටයාරයක සාමාන්‍ය ඵලදාව පිළිබඳ විස්තර තවමත් ලබා ගත නොහැකි වී ඇත. රාජ්‍ය අංශයේ වතු මගින් සපයන ලද දත්තයන්ට අනුව ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩලයන්හි හෙක්ටයාරයක සාමාන්‍ය ඵලදාව කිලෝ ග්‍රෑම් 1,238 දක්වා සියයට 4 කින් පහත වැටුණු අතර, රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවන්හි සාමාන්‍ය ඵලදාව හෙක්ටයාරයකට කිලෝ ග්‍රෑම් 1,170 දක්වා සියයට 4 කින් වැඩි විය. සංස්ථාවන් දෙකෙහි සාමාන්‍ය ඵලදාවන්හි ඇති වූ වෙනස්කම් පොහොර භාවිතයේ වෙනස්වීම් නිසා සිදු වූවක් වශයෙන් සැලකිය හැකිය.

ඉකුත් වර්ෂයේ දක්නට ලැබුණු සුළු වැඩි වීමට පටහැනිව තේ වගාව යටතේ ලියාපදිංචි කර ඇති මුළු බිම් ප්‍රමාණය 1986 දී හෙක්ටයාර 222,905 දක්වා සියයට 3 කින් පහත වැටුණි. මෙයට බොහෝදුරට හේතු වී ඇත්තේ සමහර ආන්තික තේ ඉඩම් නිෂ්පාදනයෙන් අත් හැරීමත්, ඉඩම් බෙදා දීමේ ප්‍රතිපත්තිය යටතේ සමහර තේ ඉඩම් පුද්ගලයින් පදිංචි කරවීමේ කටයුතු සඳහා යොදා ගැනීමත්ය. බෙහෙවින් ආන්තික තේ ඉඩම් බහුල එමෙන්ම ඉඩම් සඳහා දැඩි අවශ්‍යතාවයක් ඇති විශේෂයෙන්ම මැදි බිම් ප්‍රදේශ සම්බන්ධයෙන් මෙය සත්‍ය කරුණකි. රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවන්හි පාලනය යටතේ ඇති මුළු තේ බිම් ප්‍රමාණය හෙක්ටයාර 53,082 දක්වා සියයට 6 කින් පහත වැටුණු අතර, ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩලයන්හි එම බිම් ප්‍රමාණය හෙක්ටයාර 59,689 දක්වා සුළු වශයෙන් පහත වැටුණි. මෙය බොහෝදුරට සමහර ඉඩම් කලින් හිමිකරුවන්ට ම පවරා දීමත්, තරමක්දුරට සමහර ඉඩම් පුද්ගලයන් පදිංචි කරවීමේ කටයුතු සඳහා වෙන් කර දීමත් යන කරුණුවල ප්‍රතිඵලයකි. තේ දළ නෙලා ගන්නා බිම් ප්‍රමාණයන්ද අඩු වූ අතර, ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩලයන් සම්බන්ධයෙන් එය සුළු අඩු වීමක් වූ අතර, රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවන් සම්බන්ධයෙන් එය සියයට 5 ක පමණ අඩු වීමක් විය. සංස්ථාවන් දෙකෙහිම දළ නෙලා ගන්නා බිම් ප්‍රමාණය ඒවායේ මුළු තේ ඉඩම් වලින් සියයට 94 ක් පමණ විය.

නැවත වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණය 1985 දී හෙක්ටයාර 1,672 සිට 1986 දී හෙක්ටයාර 1,618 දක්වා සුළු වශයෙන් අඩු විය. ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩලයන්හි නැවත වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණය හෙක්ටයාර 553 දක්වා සියයට 11 කින්ද, රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවන්හි එය හෙක්ටයාර 602 දක්වා සියයට 6 කින්ද අඩු විය. පුද්ගලික අංශයේ වතු වල නැවත වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණය හෙක්ටයාර 463 දක්වා සියයට 12 කින් වැඩි විය. මැදි කාලීන ආයෝජන වැඩපිළිවෙල යටතේ අපේක්ෂිත ප්‍රගතිය හා සසඳා බලන කල රාජ්‍ය අංශයේ වතු වල ක්‍රියාකාරිත්වය අපේක්ෂිත මට්ටම්වලට වඩා බෙහෙවින් පහත් විය. මෙම වැඩපිළිවෙල යටතේ 1986 දී හෙක්ටයාර 1,000 ක් පමණ නැවත වගා කිරීමට අපේක්ෂිතව පැවති රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවන් සම්බන්ධයෙන් මෙය විශේෂයෙන්ම සත්‍ය කරුණකි. මෙම අයහපත් ක්‍රියාකාරිත්වය බොහෝදුරට පහත් මිළ ගණන්වල ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මුහුණ පෑමට සිදු වූ මුදල් අපහසුතාවන් හේතු කොටගෙන එම සංස්ථාවන්ට මෙම වැඩපිළිවෙලට මැනවින් කැප වීමට නොහැකි වීම නිසා සිදු වූවක් විය හැකිය. නැවත වගා කිරීමේ සහනාධාර පරිපාලනය පිළිබඳ කටයුතු කුඩා තේ වතු සංවර්ධන අධිකාරියට පැවරීමෙන් පසුව පුද්ගලික අංශයේ තේ නැවත වගා කිරීමේ කටයුතුවල එක්තරා දියුණුවක් දක්නට ලැබිණි. කෙසේ වුවද, 1986 වර්ෂය අවසාන වනවිට නැවත වගා කර තිබූ මුළු තේ ඉඩම් ප්‍රමාණය තවමත් තේ වගාව යටතේ ලියාපදිංචිව ඇති මුළු බිම් ප්‍රමාණයෙන් සියයට 21 ක් පමණක් විය. මෙය ඇත්ත වශයෙන්ම සැලකිලිමත් විය යුතු කරුණක් වන්නේ පැරණි තේ වගාවන් අළුත් කිරීම බලාපොරොත්තු වූවාට වඩා අඩු වේගයකින් සිදු වන බව පෙනී යන හෙයිනි.

මෑත අතීතයේ සාපේක්ෂ වශයෙන් අඩු වැදගත්කමකින් යුතු වූ අළුතින් තේ වගා කිරීම 1985 දී හෙක්ටයාර 789 සිට 1986 දී හෙක්ටයාර 1,612 දක්වා දෙගුණයකින් පමණ වැඩි විය. මෙම වැඩි දියුණුවට හේතු වූ එකම කරුණ වූයේ පුද්ගලික අංශයේ අළුතින් වගා කරන ලද තේ ඉඩම් ප්‍රමාණය දෙගුණයකටත් වඩා වැඩි වීමය. අනෙකුත් අංශ හා සසඳා බලන කල එය වැඩි වශයෙන්ම දක්නට ලැබුණේ තේ ඉඩම් යටතේ ඇති බිම් ප්‍රමාණය පුළුල් කිරීම සඳහා වැඩි හැකියාවක් ඇති කුඩා ඉඩම් හිමියන් බහුල පහත් බිම් ප්‍රදේශයන්හිය. රාජ්‍ය අංශයේ අළුතින් වගාකරන ලද බිම් ප්‍රමාණය පෙර පරිදිම නොසැලකිය යුතු තරම් විය. රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවන් විසින් අළුතින් තේ වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණය 1985 දී හෙක්ටයාර 144 සිට 1986 දී හෙක්ටයාර 110 දක්වා අඩු වූ අතර ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩලයන්හි එම බිම් ප්‍රමාණය හෙක්ටයාර 46 සිට 94 දක්වා වැඩි විය. නැවත සහ අළුතින් තේ වගා කිරීමේ සහනාධාරයන් වර්ෂය තුළදී නොවෙනස්ව පැවති අතර, රාජ්‍ය අංශයේ වතු සඳහා මැදි කාලීන ආයෝජන වැඩපිළිවෙල ක්‍රියාත්මක කිරීමත් සමඟ 1984 වර්ෂයේ සිට මෙම සහනාධාර පුද්ගලික අංශයට පමණක් සීමා විය.

රාජ්‍ය අංශයේ වතු වල තේ කිලෝ ග්‍රෑම්‍යකට රු. 36.53 ක් වශයෙන් ගණන් බලා ඇති බර තබන ලද සාමාන්‍ය නිෂ්පාදන පිරිවැය ඉකුත් වර්ෂයට වඩා සියයට 3 කින් පමණ අඩුය. ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩලයන්හි නිෂ්පාදන පිරිවැය කිලෝ ග්‍රෑම්‍යකට රු. 37.71 දක්වා සියයට 3 කින් අඩු වූ අතර, රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවන්හි පිරිවැයද කිලෝ ග්‍රෑම්‍යකට රු. 35.34 දක්වා සියයට 3 කින් අඩු විය. නිෂ්පාදන පිරිවැය සංයුතියෙහි ප්‍රධාන කොටසක් වූ වැටුප් වියදම් 1984 දී සැහෙන ප්‍රමාණයකින් වැඩි කිරීමෙන් අනතුරුව සාමාන්‍යයෙන් එම මට්ටමෙහිම නොවෙනස්ව පැවතිනි. පහත් මිළ ගණන් නිසා මෙම සංස්ථාවන්ට නිෂ්පාදන වියදම් අඩු කිරීමේ ක්‍රමවලට පෙළඹීමට සිදු වූ නිසා වියදම්වල සාමාන්‍ය අඩු වීමක් බලාපොරොත්තු විය හැකිව තිබුණි.

තේ වල සාමාන්‍ය අපනයන (නැ. වි. ස.) මිළ 1986 දී කිලෝ ග්‍රෑම්‍යකට රු. 44.52 දක්වා සියයට 27 කින් පහත වැටුණි. මෙය 1982 න් පසු වාර්තා වූ අඩුම මිළ විය. කොළඹ වෙළෙඳපොළෙහි සාමාන්‍ය ශුද්ධ විකුණුම් මිළ 1986 දී කිලෝ ග්‍රෑම්‍යකට රු. 30.28 දක්වා සියයට 14 කින් පහත වැටුණි. එනිසා ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩලයන්ට දැරීමට සිදු වූ අලාභය 1985 දී කිලෝ ග්‍රෑම්‍යකට රු. 6.64 සිට 1986 දී රු. 7.58 දක්වා වැඩි වූ අතර, රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවන්හි එම අලාභය 1985 දී කිලෝ ග්‍රෑම්‍යකට රු. 2.97 සිට 1986 දී රු. 3.48 දක්වා වැඩිවිය.

1985 මුල් කාලයේ සිට සිප්‍රයෙන් පහත වැටෙමින් පැවති තේ මිළ ගණන් 1986 දී ද අඩු වේගයකින් පහත වැටුණි. මෙම පහත වැටීම 1986 වර්ෂයේ තුන් වන කාර්තුවේ මිළ වැඩි වීමෙන් සිදු වූ ආපසු හැරීම හෙක් පැවතිණි.

කුඩා තේ වතු සංවර්ධන අධිකාරිය පුද්ගලික අංශයේ තේ වගා කරුවන්, විශේෂයෙන්ම කුඩා තේ ඉඩම් හිමියන් පිළිබඳව විශේෂ අවධානයකින් යුතුව දිගටම ක්‍රියාත්මක විය. 1985 සිට පුද්ගලික අංශයේ තේ සහනාධාර ක්‍රියාත්මක කිරීම අධිකාරිය යටතට ගැනුණු පසු එමගින් තේ නැවත හා අළුතින් වගා කිරීම වැඩි කර ඇත. 1986 දී අධිකාරිය විසින් හෙක්ටයාර 463 ක් නැවත වගා කිරීමට සහනාධාර සැපයූ අතර, එය 1985 දී නැවත වගා කළ බිම් ප්‍රමාණයට වඩා සියයට 12 ක වැඩි වීමකි. අළුතින් වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණය 1985 දී හෙක්ටයාර 599 සිට 1986 දී හෙක්ටයාර 1,408 දක්වා දෙගුණයකටත් වඩා වැඩි විය. කුඩා තේ වතු සංවර්ධන අධිකාරිය මගින් පහත් බිම් ප්‍රදේශවල තේ නැවත වගා කිරීමේ වියදම හෙක්ටයාරයකට රු. 135,534 ක් වශයෙන්ද, මැදි හා උස් බිම් ප්‍රදේශවල හෙක්ටයාරයකට රු. 184,867 ක් වශයෙන්ද ගණන් බලා ඇත. මෙය දැන් ගෙවනු ලබන සහනාධාර ප්‍රමාණය මෙන් තෙගුණයකටත් වඩා වැඩිය. අධිකාරිය විසින් එහි පොහොර බෙද හැරීමේ මධ්‍යස්ථාන 19 ක් මගින් නිකුත් කරන ලද පොහොර ටොන් 2,257, 1985 දී නිකුත් කළ ප්‍රමාණයට වඩා සුළු වශයෙන් වැඩි ප්‍රමාණයකි. ගාලු දිස්ත්‍රික්කයේ අළුත් පැල තවාන් 3 ක් විවෘත කිරීමත් සමඟ එය සතු පැල තවාන් ප්‍රමාණය 9 දක්වා වැඩි විය. අධිකාරිය විසින් කුඩා තේ ඉඩම් හිමියන්ගේ තේ දළ සැකසීම සඳහා පවත්වාගෙන යනු ලැබූ තේ කම්හල් සංඛ්‍යාව 12 ක් වශයෙන් නොවෙනස්ව පැවතිණි.

පහත් මිළ ගණන් මගින් පීඩාවට පත් කුඩා තේ ඉඩම් හිමියන්ට ආධාර කිරීමේ අදහසින් 1986 ජුනි සිට ඔක්තෝබර් දක්වා කාලසීමාව තුළදී ශ්‍රී ලංකා තේ මණ්ඩලය විසින් තේ ස්ථායිකරණ අරමුදලින් ලබා ගත් මුදල් මගින් පිහිටාධාර යෝජනා ක්‍රමයක් ක්‍රියාත්මක කරන ලදී. මෙම යෝජනා ක්‍රමය යටතේ, කොළඹ තේ වෙන්දේසියෙහිදී කිලෝ ග්‍රෑම්‍යකට රු. 22 සහ රු. 34 අතර මිළක් ලද කුඩාතේ ඉඩම් හිමියන්ට දළ කිලෝ ග්‍රෑම්‍යකට ශත 25 බැගින් (නිම් තේ කිලෝ ග්‍රෑම්‍යකට රු. 1.51 බැගින්) ගෙවන ලදී. විශේෂයෙන්ම පාන වර්ග සඳහා බෙහෙවින් තරඟකාරී වූ ජාත්‍යන්තර වෙළෙඳපොළක ශ්‍රී ලංකා තේ කර්මාන්තයේ ජාත්‍යන්තර තරඟකාරීත්වය පවත්වාගෙන යාම ඉහළම ජාතික පූර්වතාවයක් ලැබිය යුතු කරුණකි. 1986 වර්ෂය තුළදී දැඩි මිළ පීඩාවන් මධ්‍යයේ නිෂ්පාදන වියදම් අඩු කරගත හැකි වීම දිරි ගන්වන සුළු

කරුණක් වශයෙන් සැලකිය හැකිය. තවදුරටත් නිෂ්පාදන පිරිවැය අඩු කිරීමේ මාර්ග සොයා බැලිය යුතු අතර, රාජ්‍ය අංශයේ වතු සම්බන්ධයෙන් සලකා බලන කළ එම ආයතනයන්හි නිෂ්පාදන පිරිවැය සංයුතියෙහි ප්‍රධාන කොටසක් වන ආයතනික වියදම් අඩු කර ගැනීමේ හැකියාවන් තිබිය හැකිය.

පර්යේෂණ වැනි ගුණාත්මක අගයෙන් යුතු වැඩි දියුණු කිරීම් මගින් තේ වගා කටයුතු සම්බන්ධයෙන් කැපී පෙනෙන ප්‍රගතියක් ලබා ගත හැකි වුවද තේ නිෂ්පාදනය හා අලෙවිය තවමත් නූතන ශිල්ප ක්‍රමයන් මගින් දියුණු කළයුතු අංශයක් වශයෙන් පවතී. මෑතක සිට ඊනියා සාම්ප්‍රදායික තේ වල සිට අනෙකුත් තේ වර්ග සඳහා ඉල්ලුමෙහි වෙනස් වීමක් දක්නට ලැබේ. නිදසුනක් වශයෙන් 1986 වර්ෂයේ තේ නිෂ්පාදනයෙහි වැදගත් අංගයක් වන්නේ සී.ටී.සී. (කපා ඉරා අඹරන ලද) සහ ඇල්. ටී. පී. (ලෝරි තේ නිෂ්පාදන ක්‍රමය) තේ නිෂ්පාදනයෙහි දක්නට ලැබෙන කියුණු වැඩි වීමයි. මෙම තේ නිෂ්පාදනය 1985 දී කිලෝ ග්‍රෑම් දශ ලක්ෂ 3.5 සිට 1986 දී කිලෝ ග්‍රෑම් දශ ලක්ෂ 5.2 දක්වා වැඩි විය. මේ අනුව සලකා බලන කළ වෙළඳ පොලෙහි ඉල්ලුමක් පවත්නා තේ වර්ග නිෂ්පාදනයෙහි වැඩි නම්‍ය තාවයක් ඇති කිරීමට කටයුතු කිරීම පිළිබඳව සලකා බැලීම වටී.

රබර්

තාවකාලිකව ගණන් බලා ඇති පරිදි 1986 වර්ෂයේ රබර් නිෂ්පාදනය කිලෝ ග්‍රෑම් දශ ලක්ෂ 138.5 ක් වන අතර, මෙය පසුගිය වර්ෂයට වඩා කිලෝ ග්‍රෑම් දශ ලක්ෂ එකක නැතහොත් සියයට එකක සුළු වැඩි වීමක් පෙන්නුම් කරයි. 1985 වර්ෂයේ අත් දුටු නිෂ්පාදනය පහත වැටීමේ උපතනියට වෙනස්ව රාජ්‍ය අංශයේ රබර් නිෂ්පාදනයේ සියයට 55 කට දයක වන රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවලට අයත් වතු වල ඉහළ නිෂ්පාදනය මෙම වැඩි වීමට මුළුමනින්ම හේතු විය. රාජ්‍ය අංශයේ නිෂ්පාදනයේ ඉතිරි සියයට 45 ට හිමිකම් කියන ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩල මගින් පාලනය වන වතු වල රබර් නිෂ්පාදනය සියයට 1.4 කින් සුළු වශයෙන් අඩු විය. රාජ්‍ය අංශයේ ආයතන දෙකෙහි මෙම එකිනෙකට වෙනස් ක්‍රියාකාරිත්වයට එම ආයතන දෙකට අයත් රබර් වගාවන් පැතිරී ඇති කෘෂිකාර්මික කලාපයන්හි පැවති වෙනස් කාලගුණික තත්ත්වයන් විශාල වශයෙන් හේතු වූ බව පෙනේ. කුඩා ඉඩම් ඇතුළු පෞද්ගලික අංශයේ වතු වල රබර් නිෂ්පාදනය පසුගිය වර්ෂයේ මට්ටමෙහිම බොහෝදුරට නොවෙනස්ව පැවතුණි.

1986 වර්ෂයේදී රබර් හෙක්ටයාරයක සාමාන්‍ය එලදව කිලෝ ග්‍රෑම් 830 ක් ලෙස ගණන් බලන ලද අතර මෙය කලින් වර්ෂයට වඩා සුළු වැඩි වීමක් පෙන්නුම් කළේය. කිරි කැපෙන බිම් ප්‍රමාණය සුළු වශයෙන් පහත වැටුණද, එලදයිතාවය ඉහළ යාම නිසා පෞද්ගලික අංශයට තම නිමැවුම කලින් වර්ෂයේ මට්ටමෙහිම තබා ගැනීමට හැකි විය. ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථා මගින් පාලනය වන වතු වල එලදයිතාවය සියයට 6 කින් ඉහළ ගිය අතර, ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩලයන්හි වතු වල එලදයිතාවය සුළු වශයෙන් පහත වැටුණි.

පසුගිය වර්ෂයේ දක්නට ලැබුණු උපතනියට අනුව යමින් 1986 වර්ෂයේදී රබර් වගාව යටතේ ලියාපදිංචි කර ඇති බිම් ප්‍රමාණය සහ කිරි කැපෙන බිම් ප්‍රමාණය සුළු වශයෙන් පහත වැටුණි. ලියාපදිංචි කර ඇති බිම් ප්‍රමාණයේ පහත වැටීම ප්‍රධාන වශයෙන්ම ඇතැම් ආන්තික රබර් ඉඩම් වල තේ වගා කිරීම නිසා සිදු වූ අතර, කිරි කැපෙන බිම් ප්‍රමාණයේ අඩු වීම තරමක් දුරට රබර් නැවත වගා කිරීම ඉහළ යාම නිසා සිදුවූ බව පෙනේ.

පසුගිය වසර කිහිපය තුළ දක්නට ලැබුණු උපතනිය අනුව යමින් 1986 දී රබර් වගා අංශය සඳහා නිකුත් කරන ලද පොහොර ප්‍රමාණය මෙට්‍රික් ටොන් 26,300 දක්වා මෙට්‍රික් ටොන් 2,100 කින් නැතහොත් සියයට 9 කින් සැලකිය යුතු පරිදි වැඩි විය. කෙසේ වුවද, ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථා සහ ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩල විසින් කලින් වර්ෂයේ මෙන් ඒවායේ පොහොර භාවිතයෙහි අඩු වීම වාර්තා කරනු ලැබීය. ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩලයන්හි

පොහොර භාවිතය මෙට්‍රික් ටොන් 605 කින් හෙවත් සියයට 16 කින් පහත වැටුණු අතර ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවන්හි පොහොර භාවිතය කලින් වර්ෂයට වඩා මෙට්‍රික් ටොන් 1,096 කින් හෙවත් සියයට 14 කින් අඩු විය. මෙම සංස්ථා දෙකට මුහුණ පෑමට සිදුවූ මුදල් අපහසුතාවන් ඒවායේ පොහොර භාවිතය අඩු වීමට බලපෑ ප්‍රධාන සාධකය බව පෙනී යයි. එමනිසා පොහොර භාවිතයේ වැඩි වීම මුළුමනින්ම මෙන් පෞද්ගලික අංශයට සීමා වීම මෙහිලා සඳහන් කළයුතු වැදගත් කරුණකි. මෙය එක් අතකින් නොමේරූ වගාවන් සඳහා පොහොර භාවිතා කිරීම පිණිස රබර් සහනාධාර වැඩපිළිවෙල මගින් කරන ලද පෙළඹවීම පිළිබිඹු කරන ලදී.

තාවකාලික දත්තයන්ට අනුව 1986 වර්ෂයේදී නැවත වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණය හෙක්ටයාර 5,911 ක් වූ අතර, එය කලින් වර්ෂයේ නැවත වගා කළ බිම් ප්‍රමාණයට වඩා සියයට 12 ක අඩු වීමකි. ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩල මගින් පාලනය වන වතු වල නැවත වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණය 1985 වර්ෂයේදී හෙක්ටයාර 849 සිට 1986 වර්ෂයේදී හෙක්ටයාර 863 දක්වා සුළු වශයෙන් වැඩි වූ අතර, රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථා මගින් පාලනය වන වතු වල මෙම ප්‍රමාණය හෙක්ටයාර 991 සිට හෙක්ටයාර 1,101 දක්වා සියයට 11 කින් වැඩි විය.

නැවත වගා කිරීම කල් දැමීම සඳහා බොහෝ කුඩා රබර් ඉඩම් හිමියන් පොළඹවනු ලැබූ, රබර් සඳහා වර්ෂය පුරා පැවති සාපේක්ෂව සිත් ගන්නා සුළු මිල ගණන්, නැවත වගා කළ බිම් ප්‍රමාණයේ සමස්ථ අඩු වීමට තරමක් දුරට හේතු වූ බව පෙනේ. 1983 වර්ෂයේ පැවති දැඩි නියඟය නිසා 1984 වර්ෂයේදී බිප් හිඟයක් ඇති වීමෙන් ප්‍රමාණවත් තරම් පැල ලබා ගත නොහැකි වීමද 1986 වර්ෂයේදී රබර් නැවත වගා කිරීම අඩු වීමට හේතුවක් විය. කළුතර, කැගල්ල සහ රත්නපුර යන ප්‍රධාන රබර් වගා කරන දිස්ත්‍රික්කයන්හි ලෝක බැංකු ආධාර මත කුඩා රබර් ඉඩම් හිමියන් පුනරුත්ථාපනය කිරීමේ වැඩපිළිවෙල යටතේ වර්ෂය තුළදී හෙක්ටයාර 2,915 ක් නැවත වගා කළ අතර 1986 අවසන් වනවිට මෙම ව්‍යාපෘතිය යටතේ වගා කරන ලද මුළු බිම් ප්‍රමාණය හෙක්ටයාර 17,175 ක් විය.

1. 11 සංඛ්‍යා සටහන
රබර් වගා අංශය පිළිබඳ සංඛ්‍යා 1984 - 1986

ශීර්ෂය	ඒකකය	1984	1985(අ)	1986(ආ)
1. නිෂ්පාදනය	කි. ග්‍රෑ. දශ ලක්ෂ	142.0	137.5	138.5
2. බිම් ප්‍රමාණය				
2.1 වගාව යටතේ ඇති	හෙක්ටයාර දහස්	205.6	205.5	205.2
2.2 කිරි කැපීම යටතේ ඇති	හෙක්ටයාරයකට	169.0	168.2	166.7
3. එලදව	කි. ග්‍රෑ.	840	818	830
4. පොහොර නිකුත්ව	මෙට්‍රික් ටොන් දහස්	23.5	24.2	26.3
5. නැවත වගා කිරීම	හෙක්ටයාර	5,530	6,694	5,911
6. මිල				
6.1 අපනයන (නැ. වී. ස)	කි. ග්‍රෑ./රුපියල්	26.16	21.34	23.83
6.2 කොළඹ ආර්. එස්. එස්. නො. 1	,,	14.40	15.90	16.62
	,,	12.06	13.67	13.70
7. නිෂ්පාදන වියදම (අ)	,,	126.2	120.2	115.0
8. අපනයන	කි. ග්‍රෑ. දශ ලක්ෂ	15.1	15.2	16.0
9. දේශීය පරිභෝජනය	,,	3,301.0	2,566.0	2,622.0
10. අපනයන ඉපැයීම්	රු. දශ ලක්ෂ (විගැහි දශ ලක්ෂ)	(127)	(93)	(80)
11. එකතු කළ අගය දළ දේශීය නිෂ්පාදනයේ ප්‍රතිශතයක් වශයෙන් (අ)		1.6	1.4	1.4

(අ) සංශෝධිත. මූලයන් : රබර් පාලන දෙපාර්තමේන්තුව;
 (ආ) තාවකාලික. ජාතික පොහොර ලේකම් කාර්යාලය;
 (ඇ) රාජ්‍ය අංශයේ වතු වල, පෞද්ගලික අංශයේ වතු වල සහ ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව
 කුඩා වතු වල බර තබන ලද සාමාන්‍ය නිෂ්පාදන වියදම
 (ඈ) වගා කිරීම් සහ සැකසුම් කටයුතු වල පමණි.

කලින් වර්ෂයේදී සැලකිය යුතු ප්‍රගතියක් පෙන්වූ කළ රබර් අළුතින් වගා කිරීම 1986 දී පසුබෑමකට ලක් විය. අළුතින් වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණය 1985 දී හෙක්ටයාර 2,529 සිට 1986 දී හෙක්ටයාර 1,706 දක්වා සියයට 33 කින් සැලකිය යුතු ලෙස අඩු විය. මෙම අඩුවීම රාජ්‍ය සහ පෞද්ගලික අංශ දෙකෙහිම දක්නට ලැබුණි. රබර් වගා කරන බොහෝ ප්‍රදේශයන්හි බලපෑමක් වූ විශේෂ කාලගුණික තත්ත්වය, රබර් අළුතින් වගා කිරීම අඩු වීමට ප්‍රධාන වශයෙන් බලපා ඇත. රබර් වගාවන් තවදුරටත් ව්‍යාප්ත කිරීම සඳහා යෝග්‍ය ඉඩම් හිඟකමද නව වගාවන් අඩු වීමට හේතු වූ බව පෙනේ.

1986 දී රබර් නිෂ්පාදන පිරිවැය සුළු වශයෙන් වැඩි විය. කලින් වර්ෂයේදී මෙන් පෞද්ගලික අංශයේ වතු හිමියන්ට සහ කුඩා ඉඩම් හිමියන්ට ශ්‍රම වියදම් සීමා කිරීම මගින් පිරිවැය ඉහළ යාම යම් සීමාවක රඳවා තබා ගැනීමට හැකි විය. පසුගිය වසර කිහිපය තුළ නිෂ්පාදන වියදම් ඉහළ ගිය රාජ්‍ය අංශය, 1986 දී වෙනස් තත්ත්වයකට මුහුණ දුනි. ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩලයන්හි නිෂ්පාදන පිරිවැය 1985 දී කිලෝ ග්‍රෑමයකට රුපියල් 17.75 සිට 1986 දී කිලෝ ග්‍රෑමයකට රුපියල් 17.62 දක්වා සුළු වශයෙන් අඩු වූ අතර, ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවන්හි නිෂ්පාදන පිරිවැය 1985 දී කිලෝ ග්‍රෑමයකට රුපියල් 16.79 සිට 1986 දී කිලෝ ග්‍රෑමයකට රුපියල් 17.22 දක්වා සියයට 3 කින් මධ්‍යස්ථ වශයෙන් වැඩිවිය. මෙම සංස්ථාවන් අනුගමනය කළ පොහොර භාවිතය සීමා කිරීම සහ ශ්‍රම වියදම් නොවෙනස්ව තබා ගැනීම වැනි වියදම් අඩුකිරීමේ ක්‍රම මගින් නිෂ්පාදන පිරිවැය සාමාන්‍යයෙන් ස්ථාවර මට්ටමක පවත්වා ගැනීමට හැකි විය. ප්‍රධාන වශයෙන් 1986 දී මිළ තත්ත්වයන් යහපත් වීම නිසා ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩලයන්හි නිෂ්පාදන ආන්තිකයන් 1985 දී කිලෝ ග්‍රෑමයකට රුපියල් 1.44 ක අලාභ තත්ත්වයක සිට 1986 දී කිලෝ ග්‍රෑමයකට රුපියල් 3.75 ක ලාභාන්තිකයක් දක්වා වැඩි වූ අතර, ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවන්හි ලාභාන්තිකයන් 1985 දී කිලෝ ග්‍රෑමයකට ශත 60 ක සිට 1986 දී කිලෝ ග්‍රෑමයකට රුපියල් 4.19 දක්වා වැඩි විය.

1985 දී වූ සියයට 18 ක අඩු වීමට වෙනස්ව 1986 දී රබර් අපනයන මිල (නැ. වි. ස.) කිලෝ ග්‍රෑමයකට රුපියල් 23.83 දක්වා සියයට 12 කින් වැඩි වුණි. ආර්. එස්. එස්. 1 සඳහා කොළඹ වෙන්දේසි මිල 1986 දී සියයට 15 කින් ඉහළ ගිය අතර, ආර්. එස්. එස්. 1 සහ ආර්. එස්. එස්. 2 අතර වූ මිල පරතරය පෙර පරිදිම සුළු වූවක් විය. ඉල්ලුම ඉහළ යාම නිසා සෝල් සහ ලේටෙක්ස් ක්‍රෝෂ් යන රබර් නිෂ්පාදන දෙවර්ගයෙහි සාමාන්‍ය මිල ගණන් සියයට 35 කටත් වඩා වැඩි විය. මිළ අංශයෙහි යහපත් ක්‍රියාකාරිත්වය, ප්‍රධාන රබර් නිෂ්පාදන රටවල නිෂ්පාදනය නොවෙනස්ව පැවැති තත්ත්වයක් යටතේ කාර්මික රටවල ඉල්ලුම ඉහළ යාම නිසා සිදු වූවක් ලෙස විස්තර කළ හැකිය.

කලින් වර්ෂයේදී මෙන් දේශීය රබර් පරිභෝජනය මුළු නිෂ්පාදනයෙන් සියයට 12 ක මට්ටමක පැවතුණි. රබර් සඳහා ඇති අඩු දේශීය ඉල්ලුම එක් අතකින් රබර් පදනම් වූ කර්මාන්ත ව්‍යාප්ත කිරීමට ඇති හැකියාව පෙන්වූම කරන අතර, අනෙක් අතින් එය මෙම අංශයේ පුළුල්වීම වළක්වාලන දැඩි බාධකයන් පෙන්වූම කරනු ලබයි. එමනිසා, මෙම වැදගත් අංශයේ වර්ධනය අඩපණ කෙරෙන සාධක හඳුනා ගැනීම සඳහා මෙම අංශය පිළිබඳව සවිස්තර අධ්‍යයනයක් කිරීම හදිසි අවශ්‍යතාවයක්ව පවතී. එවැනි ක්‍රියා මාර්ගයකින් නිෂ්පාදකයින්ට මෙන්ම කර්මාන්ත කරුවන්ටද වාසිදයක තත්ත්වයක් උද වනු ඇත.

පසුගිය වර්ෂයේදී සැලකිය යුතු ලෙස වැඩි කරන ලද විවිධ වගා සහනාධාර වර්ෂය තුළදී නොවෙනස්ව පැවතුණි. 1985 සතුටුදයක ප්‍රගතියකට පසුව 1986 වර්ෂයේදී රබර් නැවත වගා කිරීම අඩු වීම සැලකිල්ල යොමු කළ යුතු කරුණකි. ලෝක බැංකු ආධාර යටතේ කුඩා රබර් ඉඩම් හිමියන් පුනරුත්ථාපනය කිරීමේ වැඩපිළිවෙල අවසන් වීමත් සමඟ මෙම කාර්යය සඳහා ලබා ගත හැකි අරමුදල් ප්‍රමාණය අඩු වීම නිසා කුඩා ඉඩම් අංශයේ නැවත වගා කෙරෙන බිම් ප්‍රමාණය බොහෝදුරට අඩු වීමට ඉඩ ඇත. එමනිසා අවුරුදු 30 ක් වන නිෂ්පාදන වක්‍රයක් තුළ

ආර්ථික වශයෙන් එලදැසී රබර් ගස් අළුතින් නිෂ්පාදනයට එක් කිරීම සහතික කිරීම සඳහා අවශ්‍ය මට්ටමකින් නැවත වගා කිරීම පවත්වාගෙන යාම පිණිස දැඩි ප්‍රයත්නයක් දැරිය යුතුව ඇත.

පොල්

1986 දීද 1985 වර්ෂයේ මෙන් පොල් නිෂ්පාදනයේ කැපී පෙනෙන සුළු වැඩිවීමක් දක්නට ලැබිණි. 1986 දී ගෙඩි දශ ලක්ෂ 3,041 ක් වශයෙන් ගණන් බලන ලද පොල් නිෂ්පාදනය මෙතෙක් වාර්තාවී ඇති වැඩිම නිෂ්පාදනය වූ අතර, එය ඉකුත් වර්ෂයේ නිෂ්පාදනයට වඩා සියයට 3 ක වැඩි වීමකි. නිෂ්පාදනය මෙලෙස නොකඩවා ඉහළ යාමට බොහෝදුරට හේතුවූයේ මෑත අතීතයෙහි පොහොර භාවිතය වැඩිවීමෙහි වූ පසුකාලීන බලපෑම සහ යහපත් කාලගුණික තත්ත්වයන්ය. 1985 දී පොහොර භාවිතය 1984 ට වඩා අඩු වුවද එම වර්ෂයට කලින් වසර තුනෙහි පොහොර භාවිතය හා සසඳා බලන කල සාපේක්ෂ වශයෙන් ඉහළ මට්ටමක පැවතිණි. මෙසේ 1985 දී පොහොර භාවිතය සාපේක්ෂ වශයෙන් ඉහළ මට්ටමක පැවතීමද 1986 දී වැඩි වූ නිෂ්පාදනය කෙරෙහි බලපාන්නට ඇත. වර්ෂයේ මුල් භාගයේදී නිෂ්පාදනය ඉහළම මට්ටමකට නැගුණු අතර එය 1985 වර්ෂයේ එම කාලවර්ෂයේදී නිෂ්පාදනයට වඩා සියයට 24 කින් වැඩි විය. වර්ෂයේ දෙවන භාගයේ නිෂ්පාදනය 1985 වර්ෂයේ දෙවන භාගයේ නිෂ්පාදනයට වඩා සියයට 14 කින් අඩු විය.

නිෂ්පාදනය වැඩි වීම නිසා මිළ ගණන් අඩු වූ නමුදු සැකසුම් කටයුතු සඳහා විශාල ගෙඩි ප්‍රමාණයක් ලබා ගත හැකි විය. පොල් තෙල් නිෂ්පාදනය සියයට 10 කින් වැඩි වූ අතර, කපාපු පොල් නිෂ්පාදනය සහ කොප්පරා අපනයන පිළිවෙලින් සියයට 18 කින් සහ සියයට 30 කින් වැඩි විය. පොල් ගෙඩි අපනයනයද දශ ලක්ෂ 8 කින් නැතහොත් සියයට 80 කින් වැඩි විය.

පොල් සඳහා පැවති ජාත්‍යන්තර මිළ ගණන් ඉකුත් වසරේ පහත් මිළ ගණන්වලටත් වඩා අඩු මට්ටමක පැවතුනද බොහෝදුරට සැකසුම් කටයුතු සඳහා වැඩි ගෙඩි ප්‍රමාණයක් ලබා ගත හැකි වීම, අපනයන නීති රීති ලිහිල් කිරීම, අපනයන බදු අඩු කිරීම සහ පොල් නිෂ්පාදන ද්‍රව්‍ය සම්බන්ධයෙන් වූ අපනයන ගාස්තුව අත්හිටුවීමද යන කරුණුවල ඒකාබද්ධ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් පොල් අපනයන පරිමාව වැඩි විය.

සමහරවිට අඩු වූ මිළ ගණන්වල ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් 1985 දී දක්නට ලැබුණු පොහොර භාවිතය පහත වැටීමේ උපතනිය 1986 වර්ෂයේදීද දක්නට ලැබිණි. පොල් වගා අංශය සඳහා නිකුත් කළ පොහොර ප්‍රමාණය 1986 දී මෙලික් වොන් 31,500 දක්වා සියයට 23 කින් පහත වැටුණි. මිළ ගණන් පහළම මට්ටමක පැවති වර්ෂයේ මුල් භාගයේදී පොහොර භාවිතය වඩා කැපී පෙනෙන අයුරින් පහත වැටුණි. පොල් පොහොර සඳහා වූ අඩු ඉල්ලුම ලංකා බැංකුව හා මහජන බැංකුව මගින් ක්‍රියාත්මක කෙරෙන පොහොර ණය යෝජනා ක්‍රමය කෙරෙහිද බලපෑවේය. මෙම ණය යෝජනා ක්‍රමය යටතේ දෙන ලද මුළු ණය ප්‍රමාණය වූ රුපියල් දශ ලක්ෂ 3.3, 1985 වර්ෂයේදී දෙන ලද ණය ප්‍රමාණයෙන් අඩකටත් අඩු විය.

නොයෙකුත් සහනාධාර යෝජනා ක්‍රම යටතේ 1985 දී වගා කටයුතුවල දක්නට ලැබුණු ප්‍රගතිය 1986 දීද පවත්වාගෙන යනු ලැබිණි. පුනරුත්ථාපනය කරන ලද පොල් ඉඩම් ප්‍රමාණය හෙක්ටයාර 7,605 දක්වා තවදුරටත් සියයට 22 කින් වැඩි වූ අතර, මේ සම්බන්ධයෙන් ගෙවන ලද මුළු සහනාධාර ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 11.6 දක්වා සියයට 50 කටත් වඩා

වැඩි විය. යටි වගා සහ නැවත වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණය හෙක්ටයාර 4,206 දක්වා සියයට 3 කින් වැඩි වූ අතර, මේ සඳහා ගෙවන ලද මුළු සහනාධාර ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 20.3 දක්වා සියයට 11 කින් වැඩි විය. කෙසේ වුවද, අළුතින් පොල් වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණය (හෙක්ටයාර 0.4 ට අඩු කුඩා ඉඩම් හැර) බොහෝදුරට අඩු වූ මිළ ගණන්වල බලපෑම පිළිබිඹු කෙරෙමින් හෙක්ටයාර 1,465 දක්වා සියයට 6 කින් අඩු විය. මේ සම්බන්ධයෙන් ගෙවන ලද සහනාධාරය වූ රුපියල් දශ ලක්ෂ 13.3 ඉකුත් වර්ෂයේ ගෙවූ ප්‍රමාණයට වඩා සියයට 2 කින් අඩුය. අනෙක් අතට කුඩා ඉඩම්වල (හෙක්ටයාර 0.4 ට අඩු) අළුතින් වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණය හෙක්ටයාර 783 දක්වා සියයට 48 කින් වැඩි විය. මේ සඳහා ඉකුත් වර්ෂයේ ගෙවන ලද සහනාධාර ප්‍රමාණය වූ රුපියල් දශ ලක්ෂ 1.6 හා සසඳා බලන කළ 1986 දී රුපියල් දශ ලක්ෂ 2.7 ක් ගෙවන ලදී.

1.12 සංඛ්‍යා සටහන
පොල් වගා අංශය පිළිබඳ සංඛ්‍යා 1984 - 1986

ශීර්ෂය	ඒකකය	1984	1985	1986 (අ)
1. නිෂ්පාදනය (අ)	ගෙඩි දශ ලක්ෂ	1,942	2,958	3,041
1.1 කපාපු පොල්	ගෙඩි දශ ලක්ෂ(අ)	221	362	428
1.2 පොල් තෙල්	ගෙඩි දශ ලක්ෂ(අ)	295	1,038	1,146
1.3 කොප්පරා අපනයන	ගෙඩි දශ ලක්ෂ(අ)	12	37	48
1.4 පොල් ගෙඩි අපනයන	ගෙඩි දශ ලක්ෂ	4	10	18
1.5 දේශීය පොල් ගෙඩි පරිභෝජනය(අ)	,,	1,404	1,425	1,450
2. සාමාන්‍ය මිළ				
2.1 කොළඹ	ගෙඩිය/රුපියල්	4.07	2.18	1.83
2.2 අපනයන (නැ. වි. ස.)	,,	6.48	3.59	1.57
3. පොහොර නිකුත්ව	මෙ. ටොන් දහස්	50.0	41.0	31.5
4. නිෂ්පාදන වියදම	ගෙඩිය/රුපියල්	0.63	0.64	0.70
5. නැවත වගාව/යටි වගාව (ඉ)	හෙක්ටයාර	2,553	4,102	4,206
6. නව වගාව (ඉ)	,,	1,580	1,561	1,465
7. අපනයන ඉපයුම	රුපියල් දශ ලක්ෂ (විගැහි දශ ලක්ෂ)	2,118 (81)	3,093 (112)	2,389 (73)
7.1 මද නිෂ්පාදනයන්	රුපියල් දශ ලක්ෂ (විගැහි දශ ලක්ෂ)	1,553 (59)	2,383 (86)	1,609 (49)
7.2 අනෙකුත් නිෂ්පාදන	රුපියල් දශ ලක්ෂ (විගැහි දශ ලක්ෂ)	565 (22)	710 (26)	780 (24)
8. එකතු කළ වටිනාකම දළ දේශීය නිෂ්පාදිතයේ ප්‍රතිශතයක් වශයෙන් (ඊ)		4.4	3.3	2.6

මූලයන් : පොල් වගා කිරීමේ මණ්ඩලය;
පොල් සංවර්ධන අධිකාරිය;
ජාතික පොහොර ලේකම් කාර්යාලය;
ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව.

(අ) තාවකාලිකයි.

(ආ) ගණනය කරන ලද්දකි. (කොප්පරා නොග වෙනස්වීම් සඳහා ගැලපීම් කරන ලද බැවින් ශීර්ෂවල එකතුව මුළු නිෂ්පාදනය හා නොසැයුදේ).

(ඇ) ගෙඩි ප්‍රමාණය ගණන් බැලීමේදී යොදාගත් අනුපාතිකයන් :
කපාපු පොල් මෙ. ටො. 1 = ගෙඩි 6,800
පොල් තෙල් මෙ. ටො. 1 = ගෙඩි 8,000
කොප්පරා මෙ. ටො. 1 = ගෙඩි 4,925

(ඈ) ඒක පුද්ගල ගෘහ පරිභෝජනය වසරකට ගෙඩි 90 ක් ලෙස ගණන් බලා ඇත. කර්මාන්ත අංශයේ ප්‍රයෝජනයට ගැනෙන පොල් ගෙඩි ප්‍රමාණය මෙයට ඇතුළත් නොවේ.

(ඉ) විස්තරාත්මක තොරතුරු ලබාගත නොහැකි බැවින් හෙක්ටයාර 0.4 ට අඩු කුඩා පොල් ඉඩම්වල කරගෙන යනු ලබන වගා කටයුතු පිළිබඳ විස්තර මෙයට ඇතුළත් නොවේ.

(ඊ) වගා කිරීම් සහ සැකසුම් කටයුතුවල පමණි.

1986 දී පොල් ඉඩම්වල අනෙකුත් අතුරු හෝග වගා කිරීම සම්බන්ධයෙන් දක්නට ලැබෙන්නේ මිශ්‍ර ප්‍රතිඵලයකි. අතුරු වගාවක් වශයෙන් තණ වගා කළ බිම් ප්‍රමාණය 1986 දී හෙක්ටයාර 50 දක්වා සියයට 56 කින් අඩු විය. මෙයට පටහැනිව අතුරු හෝග වශයෙන් කෝපි හා ගම්මිරිස් වවන ලද බිම් ප්‍රමාණය පිළිවෙලින් හෙක්ටයාර 131 ක් සහ 101 ක් දක්වා සියයට 51 කින් හා සියයට 15 කින් වැඩි විය. අතුරු හෝග වශයෙන් කෝපි හා ගම්මිරිස් වැවීම සම්බන්ධයෙන් වැඩි උනන්දුවක් දැක්වීමට මෑත කාලවල මෙම හෝග සඳහා ලැබී ඇති සිත් ගන්නා සුළු මිළ ගණන් බොහෝදුරට හේතු වී ඇත. පොල් මිළ ගණන්වල දැඩි උච්චාවචනයන් සහ කාළගුණික වෙනස්කම්වලට පහසුවෙන් ගොදුරු වීම යන කරුණු සලකා බලන කල පොල් වගාවෙහි සමස්ත ආර්ථික ඵලදාව වැඩි කර ගැනීමෙහි ලා පොල් පමණක් වගා කරන සම්ප්‍රදායික වගා කරුවන්ට අතුරු හෝග වගාවන් මගින් වැදගත් මාර්ගයක් සලසනු ලැබේ. මෙය නිසැකවම දිගුකාලීනව සැලසුම් කළයුතු කරුණක් වන්නේ ආර්ථික වශයෙන් ඵලදායී අතුරු හෝග වගාව සඳහා පොල් පමණක් වගා කිරීම සඳහා යොදා ඇති ඉඩම්වල දැනට පවත්නා පොල් පැල ප්‍රමාණය අඩු කිරීමට අවශ්‍ය විය හැකි හෙයිනි.

ප්‍රධාන පොල් නිපදවන රටවල සැපයුම වැඩි වීම සහ තරඟකාරී තෙල් හා මේද වර්ග පැවතීම යන කරුණු නිසා පොල් නිෂ්පාදන ද්‍රව්‍ය සඳහා 1986 වර්ෂයේ වැඩි කාලයක් තුළ ජාත්‍යන්තර වෙළඳපලෙහි වූ වාතාවරණය දිගටම අයහපත්ව පැවතිණි. වර්ෂයේ පළමු කාර්තු දෙකෙහි පොල් නිෂ්පාදන ද්‍රව්‍ය බොහොමයක් සඳහා වූ සාමාන්‍ය (නැ. වී. ස.) මිළ ගණන් ඉකුත් වසරේ එම කාලවල මිළ ගණන් වලින් අඩක් පමණ විය. මිළ ගණන් වර්ෂයේ තුන් වන කාර්තුව දක්වා නොකඩවා සිසුයෙන් පහත වැටුණු නමුදු එතැන් සිට මිළ ගණන්වල වැඩිවීමක් දක්නට ලැබේ. පිලිපීනයේ අස්ථාවර දේශපාලනික තත්ත්වයන්ද, අනෙකුත් ප්‍රධාන නිෂ්පාදන රටවල නිෂ්පාදනය අඩු වීමද යන කරුණු වර්ෂයේ අග භාගයේ මිළ ගණන් වැඩි වීම කෙරෙහි දයක විය.

අඩු වූ මිළ ගණන් නිසා අපනයන බදු නවදුරටත් අඩු කිරීම අත්‍යාවශ්‍ය විය. 1986 අප්‍රේල් මස 3 වැනි දින සිට බලපැවැත්වෙන පරිදි කපාපු පොල් සඳහා වූ අපනයන බද්ද 1985 දී බල පැවැත්වුණු මෙට්‍රික් ටොන් එකකට රු. 5,000 සිට රු. 2,500 දක්වා අඩකින් අඩු කරන ලද අතර, කොප්පරා අපනයන බද්ද මෙට්‍රික් ටොන් එකකට රු. 4,750 සිට රු. 2,000 දක්වා අඩු කරන ලදී. මෙම අපනයනයන් නවදුරටත් දිරි ගැන්වීමක් වශයෙන් කොප්පරා, පොල් තෙල්, කපාපු පොල් සහ පොල් ගෙඩි අපනයනය සඳහා වූ 'සෙස්' බද්ද අත් හිටුවන ලදී.

කොළඹ වෙළඳපොළේ පොල් ගෙඩියක සාමාන්‍ය මිළ ඉකුත් වසරේ පැවැති පහත් මට්ටමෙහි සිට පොල් ගෙඩියකට රු. 1.83 දක්වා සියයට 16 කින් නවදුරටත් පහත වැටුණි. කොළඹ වෙළඳපොළ දක්වා වූ ප්‍රවාහන ගාස්තු හා අතරමැදිකටයුතු සඳහා වූ ගෙවීම් සැලකිල්ලට ගත් විට පොල් ගෙඩියක් සඳහා නිෂ්පාදකයකු ලත් මිළ බොහෝදුරකට නිෂ්පාදන වියදමටත් වඩා අඩු වීමට ඉඩ ඇත. ඉකුත් වසරේ ගෙඩියකට ශත 64 ක් වූ නිෂ්පාදන වියදම හා සසඳා බලන කල 1986 දී එය ශත 70 ක් වී යැයි ගණන් බලා ඇත. පොහොර භාවිතය සම්බන්ධයෙන් පොල් කර්මාන්තයට පිහිට වීමේ අරමුණින් යුතුව පොල් වගා අංශය සඳහා අළුතින් පිහිටුවන ලද ස්ථායිකරණ අරමුදලින් පොල් පොහොර සඳහා මෙට්‍රික් ටොන් එකකට රු. 150 ක බදු ප්‍රතිදායක් ලබා දෙන ලදී.

සුළු අපනයන හෝග

වගාව සඳහා යෝග්‍ය භූගෝලීය සාධකයන් පවත්නා වැඩි වශයෙන්ම මැදි හා පහතරට තෙත් කලාපයේ දිස්ත්‍රික්ක කිහිපයක වගා කරනු ලබන දිගු කාලීන හෝග කිහිපයකින් සුළු අපනයන හෝග අංශය සමන්විත වේ. මේවා වැඩි වශයෙන්ම ගෙවතු වල මිශ්‍ර වගාවන් වශයෙන් පවත්වාගෙන යනු ලැබේ. මෙසේ ඒවා වගා කරනු ලබන විශේෂ ස්වභාවය නිසා වගා කර ඇති බිම් ප්‍රමාණය හෝ නිෂ්පාදනය ගණන් බැලීම අසීරු කරුණක්ව ඇත. එනිසා

මෙම අංශයේ ක්‍රියාකාරිත්වය පිළිබඳව විමසනු ලබන්නේ දේශීය පරිභෝජනය ඉතාමත් සුළුය යන උපකල්පනය මත නිෂ්පාදනයට ආසන්න ආදේශයක් වශයෙන් සැලකෙන අපනයන පරිමාව අනුවය. අපනයන දත්තයන් අනුව 1986 වර්ෂයේ සුළු අපනයන හෝග අංශයේ ක්‍රියාකාරිත්වය මිශ්‍ර ස්වරූපයක් දක්වා ඇත. මෙම වර්ෂයේදී කරාඬු, සාදික්කා, කරදමුංගු සහ ගම්මිරිස් අපනයනයන් සැලකිය යුතු පරිදි වැඩි වී ඇත. 1983 වර්ෂයේදී ඉතා ඉහළ මට්ටමකට නැගීමෙන් පසු නිෂ්පාදනය පහත වැටීමෙන් අනතුරුව කරාඬු අපනයන පරිමාව දෙගුණයකටත් වඩා වැඩි වී ඇත. සාදික්කා හා කරදමුංගු අපනයනයන් පිළිවෙලින් සියයට 17 කින් හා 18 කින් වැඩි වී ගම්මිරිස් අපනයන පරිමාව මධ්‍යස්ථ වශයෙන් සියයට 5 කින් වැඩි වී ඇත. මෙයට පටහැනිව ඉකුත් වර්ෂයේ සැලකිය යුතු පරිදි වැඩි වූ කෝපි, තල ඇට, කොකෝවා වැනි සමහර වඩා වැදගත්කමක් ගන්නා හෝගයන් සමහරක අපනයන පරිමාව 1986 දී කැපී පෙනෙන පරිදි අඩු විය. කුරුඳු අපනයනයන් බොහෝදුරට 1985 ට සමාන මට්ටමක පැවතුණි.

සුළු අපනයන හෝග අංශය සඳහා තිකුත් කළ පොහොර ප්‍රමාණය 1985 දී මෙට්‍රික් ටොන් 2,200 සිට 1986 දී මෙට්‍රික් ටොන්, 2,400 දක්වා සුළු වශයෙන් වැඩි විය.

වගා කරුවන් මෙම අංශයේ වැඩියෙන් ආයෝජනය කිරීමට දීර් ගැන්වීමේ අදහසින් සුළු අපනයන හෝග පිහිටාධාර යෝජනා ක්‍රම යටතේ නැවත වගාව, අළුතින් වගාව සහ පුනරුත්ථාපනය උදෙසා දෙනු ලබන සහනාධාරයන් 1986 වර්ෂයේදී සැලකිය යුතු පරිදි වැඩි කරන ලදී. හෙක්ටයාරයකට රුපියල් 26,440 ක් වශයෙන් කොකෝවා නැවත වගා කිරීම සඳහා ගෙවනු ලබන සහනාධාරය කලින් ගෙවූ සහනාධාරය මෙන් සිව් ගුණයක් පමණ වන අතර, කරදමුංගු නැවත වගා කිරීම සඳහා හෙක්ටයාරයකට ගෙවනු ලබන රුපියල් 24,710 කලින් ගෙවූ සහනාධාරයට වඩා හය ගුණයකටත් අධික ප්‍රමාණයකි. ධාරිතාව වැඩි කිරීමේ හා සැකසුම් කටයුතුවල ගුණාත්මක අගය වැඩි කිරීමේ අරමුණින් යුතුව සුළු අපනයන හෝග සැකසුම් කිරීමේ ඒකකයන් සඳහා වූ පිහිටාධාර යෝජනා ක්‍රමය යටතේ ගෙවනු ලබන සහනාධාරයන් ඒ හා සමාන අයුරින් වැඩි කරන ලදී. තවද තනි හෝග වශයෙන් වගා කිරීම දීර් ගැන්වීම සඳහා හෙක්ටයාර 1.2 ට වැඩි වූ බිම් ප්‍රමාණයන් සඳහා පවත්නා සහනාධාරයට අමතරව ඉන් සියයට 50 ක අමතර සහනාධාරයක්ද ගෙවන ලදී. මිශ්‍ර හෝග වශයෙන් වැවීම සඳහාද සියයට 25 ක අමතර සහනාධාරයක් ගෙවනු ලැබුවද එය එක් අවසර පත්‍රයක් සඳහා හෙක්ටයාර 1.2 ක බිම් ප්‍රමාණයකට සීමා කරන ලදී. 1985 දී ගෙවන ලද මුළු සහනාධාර ප්‍රමාණය වූ රුපියල් දශ ලක්ෂ 8.6 හා සසඳා බලන කල 1986 දී සුළු අපනයන හෝග පිහිටාධාර යෝජනා ක්‍රමය යටතේ ප්‍රදානය කරන ලද මුළු සහනාධාර ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 9.1 ක් විය. මින් සියයට 47 ක්ම ගම්මිරිස් හා කෝපි අළුතින් වගා කිරීම සඳහා ගෙවූ අතර සියයට 23 ක් ගෙවන ලද්දේ ගෙවනු වල මිශ්‍ර වගාවන් සඳහාය. සුළු අපනයන හෝග දෙපාර්තමේන්තුව මගින් රැස් කරන ලද දත්තයන්ට අනුව නැවත හා අළුතින් වගා කරන ලද සුළු අපනයන හෝග බිම් ප්‍රමාණය 1986 දී හෙක්ටයාර 556 දක්වා සියයට 31 කින් පහත වැටුණි. අළුතින් වගා කරන ලද කොකෝවා සහ කුරුඳු බිම් ප්‍රමාණය සියයට 48 බැගින් පහත වැටුණු අතර, කෝපි, කරාඬු හා කරදමුංගු බිම් ප්‍රමාණයන් පිළිවෙලින් සියයට 37, 16 සහ 54 කින් අඩු විය. මෙයට පටහැනිව අළුතින් හා නැවත වගා කරන ලද ගම්මිරිස් බිම් ප්‍රමාණය මධ්‍යස්ථ වශයෙන් සියයට 4 කින් ඉහළ නැඟුණි.

වැඩි කරන ලද සහනාධාර ප්‍රමාණයන් වගා කටයුතු කෙරෙහි බලපෑ ආකාරය පිළිබඳව අදහස් දක්වීමට තරම් කාලයක් ගත වී නොමැති නමුත් දත්තයන් ලබා ගැනීමෙහි ලා පිළිගත හැකි පදනමක් නොවීම මෙම අංශය සඳහා සුදුසු පිහිටාධාර යෝජනා ක්‍රමයක් සැලසුම් කිරීමට බාධකාරී වන එක් වැදගත් සාධකයක් වශයෙන් පෙන්වුම් කළහැක. වැදගත් අපනයන ආදායම් උපයෝජනවල වශයෙන් පුළුල්ව කටයුතු කිරීමේ සැලකිය යුතු හැකියාවක් ඇති මෙම ඉමහත් වැදගත් කමකින් යුතු අංශය පණ ගැන්වීම සඳහා විශ්වාසදායක දත්තයන් වැඩි දියුණු කිරීම හා මෙම උප අංශය සඳහා විධිමත් වැඩපිළිවෙලක් සකස් කිරීම දිගු කලක සිට දැණුනු අවශ්‍යතාවයක්ව පවතී.

පසුගිය වර්ෂයේදී මෙතෙක් පැවති උපරිම මට්ටමට ලඟා වූ වි නිෂ්පාදනය, 1986 දී තරමක් පසු බැස්මකට ලක් විය. මෙට්‍රික් ටොන් දශ ලක්ෂ 2.6 ක් (වි බුසල් දශ ලක්ෂ 124 ක් නැතහොත් සහල් මෙට්‍රික් ටොන් දශ ලක්ෂ 1.8 ක්) ලෙස තාවකාලිකව ගණන් බලන ලද මුළු වි නිෂ්පාදනය 1985 වර්ෂයට වඩා සියයට 2.5 කින් අඩු විය.

නිෂ්පාදනයේ අඩු වීම ප්‍රධාන වශයෙන්ම 1985/86 මහ කන්නයේ දක්නට ලැබුණ අතර එම කන්නය සඳහා ගණන් බලන ලද මෙට්‍රික් ටොන් දශ ලක්ෂ 1.7 ක නිෂ්පාදනය, ඊට පෙර වර්ෂයේ මහ කන්නයට වඩා සියයට 3.6 ක අඩුවීමක් පෙන්නුම් කළේය. නිෂ්පාදනයේ අඩු වීම මුළුමනින්ම මෙන් උතුරු සහ නැගෙනහිර පළාත්වල වි නිෂ්පාදන දිස්ත්‍රික්කයන්හි දක්නට ලැබුණි. ත්‍රිකුණාමලය, මඩකලපුව, කිලිනොච්චි, යාපනය සහ වවුනියා යන දිස්ත්‍රික්කයන්හි නිෂ්පාදනයේ සැලකිය යුතු අඩු වීම වාර්තා විය. මෙම ප්‍රදේශයන්හි අඩු නිෂ්පාදනය කෙරේ බලපෑ ප්‍රධාන කරුණු වූයේ වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණය සියයට 20 කින් පමණ අඩුවීම, වසුරන ලද දළ බිම් ප්‍රමාණයෙන් සියයට 23 ක පමණ වගාව පාළුවීම (පසුගිය වර්ෂයේ සියයට 5 හා සසඳන කල) සහ ත්‍රිකුණාමල දිස්ත්‍රික්කයේ වී වගා කටයුතුවලට විශේෂයෙන් බලපෑ කන්නලේ වැව් බැම්ම කැඩී යාමත්ය. කෙසේ වුවද යහපත් දේශගුණික තත්ත්වයක් යටතේ පොහොර භාවිතය සැලකිය යුතු පරිදි වැඩි වීම නිසා දිවයිනේ අනෙකුත් ප්‍රදේශවල වි නිෂ්පාදනය කැපී පෙනෙන ලෙස ඉහළ යාම මෙම ප්‍රදේශයන්හි මහ කන්නයේ නිෂ්පාදනයේ පහත වැටීම තරමක් දුරට සමහන් කිරීමට හේතු විය.

1986 යල් කන්නයේ වි නිෂ්පාදනය මෙට්‍රික් ටොන් දශ ලක්ෂ 0.9 ක් ලෙස ගණන් බලා ඇති අතර, මෙය පසුගිය යල් කන්නයේ නිෂ්පාදනයට බොහෝදුරට සමාන වේ. වසුරන ලද දළ බිම් ප්‍රමාණය සහ පොහොර භාවිතය පිළිවෙලින් සියයට 10 කින් සහ සියයට 6 කින් වැඩි වුවද, වර්ෂයේ පසු කාලයේදී බලපෑවැන්වූ අහිතකර කාලගුණික තත්ත්වය නිසා යල් කන්නයේ සාමාන්‍ය පලදාව පහත වැටුණි.

1986 දී වී වගාව යටතේ පැවැති මුළු බිම් ප්‍රමාණය සියයට 2 කින් සුළු වශයෙන් වැඩි විය. මෙය මුළුමනින්ම යල් කන්නයේ වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණය සියයට 10 කින් ඉහළ යාම නිසා සිදු වූ අතර, එමගින් මහ කන්නයේ සියයට 3 ක අඩු වීම සමහන් කරනු ලැබීය. ප්‍රධාන වාර්ෂාර්ථ ක්‍රම යටතේ වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණයන්හි සුළු වැඩි වීමක් පෙන්නුම් කරන ලදී.

1986 දී අස්වනු නෙලා ගත් මුළු බිම් ප්‍රමාණය සියයට 3 කින් පහත වැටුණි. 1985/86 මහ කන්නයේදී අස්වනු ලබා ගත් බිම් ප්‍රමාණය සියයට 6 කින් අඩු වූ අතර, 1986 යල් කන්නයේදී එය සියයට 2 කින් වැඩි විය. 1986 දී වසුරන ලද බිම් ප්‍රමාණය සහ අස්වනු නෙලා ගත් බිම් ප්‍රමාණය අතර වූ වෙනස හෙක්ටයාර 60,000 ක් නැතහොත් වසුරන ලද දළ බිම් ප්‍රමාණයෙන් සියයට 7 ක් විය. මහ කන්නයේ වාර්තා වූ සියයට 5 ක ප්‍රමාණය සමඟ සසඳා බලන කල යල් කන්නයේ වගා භාතිය එම කන්නයේ වසුරන ලද දළ බිම් ප්‍රමාණයෙන් සියයට 9 ක් තරම් ඉහළ ප්‍රමාණයකි. 1986 යල් කන්නයේදී වැඩිම වගා භාතිය කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයෙන් වාර්තා වූ අතර, එම දිස්ත්‍රික්කය තුළ අස්වනු නෙලා ගත් බිම් ප්‍රමාණය වසුරන ලද දළ බිම් ප්‍රමාණයෙන් සියයට 54 ක් පමණක් විය. දිවයිනේ වී වගා කළ දළ බිම් ප්‍රමාණයෙන් සියයට 14 කට පමණ දයක වන කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ වගා භාතිය දිවයිනේ ඇතැම් ප්‍රධාන වි නිෂ්පාදන ප්‍රදේශයන්හි වර්ෂයේ පසු භාගයේදී පුළුල්ව පැතිර පැවති අහිතකර කාලගුණික තත්ත්වයන්හි බලපෑම මනාව පිළිබිඹු කරයි. කෘෂිකර්ම සංවර්ධනය හා පර්යේෂණ අමාත්‍යාංශයේ දත්තයන්ට අනුව 1985/86 වගා වර්ෂය තුළදී වී වගා අංශය සඳහා නිකුත් කරන ලද පොහොර ප්‍රමාණය මෙට්‍රික් ටොන් 197,000 ක් විය. කලින් වර්ෂයේ නිකුත් කිරීම් සමඟ සසඳන විට මෙය සියයට 29 ක වැඩි වීමකි. පසුගිය

මහ කන්නයේ නිකුත් කරන ලද ප්‍රමාණය සමඟ සැසඳීමේදී 1985/86 මහ කන්නය තුළ නිකුත් කරන ලද පොහොර ප්‍රමාණය මෙට්‍රික් ටොන් 40,000 ක නැතහොත් සියයට 48 ක තියුණු වැඩි වීමක් පෙන්වීය. එහෙත් යළි කන්නයේ වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණය සියයට 10 කින් ඉහළ ගියද පොහොර නිකුත් කිරීම් වැඩි වූයේ සියයට 6 කින් පමණි. මෙය ප්‍රධාන වශයෙන්ම කාලගුණික තත්ත්වයන්ගේ බලපෑම නිසා සිදු වූවකි. මහ කන්නය තුළදී ව්‍යුහගත ලද හෙක්ටයාරයක් සඳහා භාවිතා කරන ලද සාමාන්‍ය පොහොර ප්‍රමාණය සියයට 52 කින් ඉහළ ගිය අතර, යළි කන්නයේදී එය සියයට 4 කින් අඩු විය. ජාතික පොහොර ලේකම් කාර්යාලය සපයන ලද තොරතුරු අනුව 1986 ලීන් වර්ෂයේදී වී වගා අංශය සඳහා නිකුත් කරන ලද පොහොර ප්‍රමාණය මෙට්‍රික් ටොන් 213,539 ක් වූ අතර, මෙය කලින් වර්ෂයේ නිකුත් කිරීම්වලට වඩා සියයට 5 ක වැඩි වීමක් පෙන්වුණි.

1. 13 සංඛ්‍යා සටහන
වී වගා අංශය පිළිබඳ සංඛ්‍යා 1985 - 1986

ශීර්ෂය	ඒකකය	1985			1986 (අ)		
		මහ	යල	එකතුව	මහ	යල	එකතුව
1. දළ වශයෙන් ව්‍යුහගත ලද බිම් ප්‍රමාණය ..	හෙක්ටයාර දහස්	570	312	882	555	342	897
2. පොහොර නිකුතුව (අ) ..	මෙට්‍රික් ටොන් දහස්	84	69	153	124	73	197
3. දෙන ලද ණය ප්‍රමාණය ..	රුපියල් දශ ලක්ෂ	83	38	121	100	89	189
4. අස්වැන්න කපාගන්නා ලද දළ බිම් ප්‍රමාණය ..	හෙක්ටයාර දහස්	560	305	865	527	310	837
5. හෙක්ටයාරයක පලදාව (අ) ..	කිලෝ ග්‍රෑම්	3,498	3,343	3,444	3,585	3,287	3,476
6. අස්වැන්න කපා ගන්නා ලද බිම් ප්‍රමාණය ..	හෙක්ටයාර දහස්	498	270	768	469	272	741
7. නිෂ්පාදනය ..	මෙට්‍රික් ටොන් දහස් (බ්‍රසල් දහස්)	1,751 (83,908)	910 (43,607)	2,661 (127,515)	1,688 (80,888)	907 (43,463)	2,595 (124,351)
8. සහතික මිළ ක්‍රමය යටතේ මිළදී ගැනීම් (අ) ..	මෙට්‍රික් ටොන් දහස්	94	07	101	138	15	153
9. සහල් ආනයන (වී සාමාන්‍ය) ..	,,	—	—	182 (260)	—	—	220 (314)

මූලාශ්‍රයන්: ජනලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව;
කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව;
කෘෂිකර්ම සංවර්ධනය සහ පර්යේෂණ අමාත්‍යාංශය;
වී අලෙවි මණ්ඩලය;
ආහාර කොමසාරිස් දෙපාර්තමේන්තුව;
ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව.

(අ) තාවකාලිකයි.

(ආ) පොහොර නිකුත් කිරීම, වගා වර්ෂය තුළදී සහ ලීන් වර්ෂය තුළදී එකිනෙකට වෙනස් වේ.

(ඇ) වගා වර්ෂය මහ (සැප්තැම්බර්/ඔක්තෝබර්-මාර්තු/අප්‍රේල්) සහ යල, (අප්‍රේල්/මැයි-අගෝස්තු/සැප්තැම්බර්) කන්නවලින් යුක්ත වේ.

(ඈ) අස්වනු කැපීමේ සමීක්ෂණයන්ගෙන් ගත් දත්තයන් පදනම් කොටගත් ජනලේඛන හා සංඛ්‍යා ලේඛන දෙපාර්තමේන්තුවේ සංඛ්‍යා තොරතුරු උපයෝගී කරගෙන මහ සහ යල කන්න සඳහා වූ හෙක්ටයාරයක සාමාන්‍ය එලදව ගණනය කරන ලදී. මුළු වී නිෂ්පාදනය අස්වනු නෙලාගත් ශුද්ධ බිම් ප්‍රමාණයෙන් බෙදීමෙන් හෙක්ටයාරයක වාර්ෂික සාමාන්‍ය පලදාව ගණනය කරන ලදී.

(ඉ) මහ කන්නයේ අස්වැන්න ජනවාරි-ජූලි කාලවර්ෂය තුළදී මිළදී ගත් අතර, යල කන්නයේ අස්වැන්න අගෝස්තු-දෙසැම්බර් කාලවර්ෂය තුළ මිළදී ගන්නා ලදී.

පසුගිය වසර කිහිපය තුළදී පෙන්නුම් කළ අඩු වීමේ උපතනියට වෙනස්ව, සහතික මිළ ක්‍රමය යටතේ වී අලෙවි මණ්ඩලය විසින් මිළදී ගන්නා ලද වී ප්‍රමාණය 1986 දී සියයට 51 කින් වැඩි විය. සිවිල් කලබල පැවති උතුරු සහ නැගෙනහිර පළාත්වලින් මිළදී ගන්නා ලද වී ප්‍රමාණයෙහි විශාල අඩු වීමක් පැවතියද, මෙම වෙනස් වූ තත්ත්වයට ප්‍රධාන වශයෙන් හේතු වූයේ වී අලෙවි මණ්ඩලයට වෙළඳපොලෙහි වඩාත් ක්‍රියාකාරී අයුරින් කටයුතු කළ හැකි වන පරිදි 1986 අයවැය ලේඛනය මගින් වී සහතික මිළ බ්‍රසලකට රුපියල් 62.50 සිට රුපියල් 70.00 දක්වා ඉහළ දැමීමය. දිස්ත්‍රික්ක අනුව වී මිලට ගැනීම් සලකා බලන කල, අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ වී මිළදී

ගැනීම් තෙගුණයකටත් අධික වැඩි වීමක් පෙන්වුම් කළ අතර, පොළොන්නරු දිස්ත්‍රික්කයේ මිළට ගැනීම් සියයට 88 කින් ඉහළ ගොස් ඇති බව දැක්වේ. ඇතැම් දිස්ත්‍රික්කයන්හි පැවති සිවිල් කලබල නිසා පෞද්ගලික වෙළෙඳුන් විශාල තොග පවත්වාගෙන යාමට අකමැති වීමත් වී අලෙවි මණ්ඩලයේ මිළදී ගැනීම්වල සතුටුදායක ප්‍රගතියට හේතු වූ බව පෙනේ.

වී නිෂ්පාදනය වර්ෂය තුළදී සුළු පසු බැස්මකට ලක් වුවද, එය 1986 වර්ෂයේ පරිභෝජන අවශ්‍යතාවයන් සපුරාලීමට ප්‍රමාණවත් මට්ටමකට ආසන්න විය. අපතේ යෑම් සහ බිත්තර වී අවශ්‍යතා සඳහා ගැලපීම් කළ පසු මුළු වී නිෂ්පාදනයේ සහල් සමානය මෙට්‍රික් ටොන් දශ ලක්ෂ 1.6 ක් වූ අතර, එය දිවයිනේ සහල් පරිභෝජන අවශ්‍යතාවනට * බොහෝදුරට සමාන විය. කෙසේ වුවද, සම්භාර තොග පවත්වා ගැනීම සඳහා 1986 දී ආහාර කොමසාරිස් විසින් සහල් මෙට්‍රික් ටොන් 220,000 ක් ආනයනය කරන ලදී.

බොහෝ දුරට සහතික මිළ ඉහළ දැමීම නිසා විවෘත වෙළෙඳපලේ සාමාන්‍ය වී මිළ, කලින් වර්ෂය සමඟ සසඳන විට තරමක ඉහළ මට්ටමක පැවතුණි. වී බුසලක් සඳහා වූ සාමාන්‍ය වාර්ෂික මිළ වන රුපියල් 84.81, 1985 වර්ෂයේ මිළට වඩා සියයට 5 කින් වැඩි වූ අතර, එය සහතික මිළට වඩා සියයට 21 කින් වැඩි විය. මෙම උපන්තිය අනුව යමින් කැකුළු, තම්බාපු සහ සම්බා සහල් වර්ගවල විවෘත වෙළෙඳපලේ මිළ ගණන්ද කලින් වර්ෂයට වඩා සුළු වශයෙන් ඉහළ මට්ටමක පැවතුණි. එසේ වුවද, එම මිළ ගණන් වර්ෂය තුළදී බොහෝදුරට ස්ථාවර මට්ටමක පැවතුණි. සම්බා සහල්වල මිළ ගණන් අතිරික්ත දිස්ත්‍රික්කයන්හි කිලෝ ග්‍රෑමයකට රුපියල් 8.00 සිට හිඟ දිස්ත්‍රික්කයන්හි කිලෝ ග්‍රෑමයකට රුපියල් 13.00 දක්වා වෙනස් වූ අතර තම්බාපු සහල් මිළ කිලෝ ග්‍රෑමයකට රුපියල් 7.50 සිට රුපියල් 10.00 දක්වා පරතරයක පැවතුණි. කැකුළු සහල්වල මිළ කිලෝ ග්‍රෑමයකට රුපියල් 6.50 සිට රුපියල් 9.50 දක්වා උච්චාවචනය විය.

විශේෂයෙන් කඩිනම් මහවැලි වැඩපිළිවෙල යටතේ වාරිමාර්ග පහසුකම් ලබන නව ඉඩම් වී වගාව යටතට ඒමත් සමග, වී නිෂ්පාදන අතිරික්තයක් ඇති වීමේ අවස්ථා නුදුරු අනාගතයේදී එළඹිය හැකිය. එබඳු අවස්ථාවකදී සහල් අපනයනය සඳහා කිසිම වැඩපිළිවෙලක් නොමැති බැවින් නිෂ්පාදන ආන්තිකයන් පහත හෙළමින් වී මිළ ගණන් දඩි ලෙස අඩු වීමට බොහෝදුරට ඉඩකඩ ඇත. මේ අනුව, වී වගාවේ නියැලී සිටින ගොවීන්ට සාධාරණ ආදායමක් ලබාදීමේ ගැටළුව ඉදිරි කාලයේදී රටට අභියෝගයක් වීමට පුළුවන. මෙම ප්‍රශ්නයෙන් මිදීමට ඇති එක් මාර්ගයක් නම් සහල් සහ කිරිඟු පිටිවල සාපේක්ෂ මිළ ගැලපීම් මගින් සහ සහල් පදනම් ආදේශකයන් ජනප්‍රිය කරවීම මගින් දේශීය සහල් පරිභෝජනය ඉහළ නැංවීමට දිරිගැන්වීමය. සම්පත් වඩා කාර්යක්ෂම ලෙස බෙද හැරීමේ පදනම අනුව සලකා බලන කල තවත් යෝග්‍ය ක්‍රියා මාර්ගයක් වන්නේ ආන්තික කුඹුරු ඉඩම් අනෙකුත් හෝග වගාවන් සඳහා හෝ වෙනත් කාර්යයන් සඳහා යොදා ගැනීමයි. තවද, ජාත්‍යන්තර වෙළෙඳපලේ වඩා හොඳ ඉල්ලුමක් ඇති නව සහල් වර්ග බෝ කිරීම සහ ජනප්‍රිය කරවීම ප්‍රයෝජනවත් අත්හද බැලීමක් වන බව පෙනේ.

වී නිෂ්පාදනය පැසසුම් කටයුතු තත්ත්වයකට ළඟාවුවද, වී සකස් කිරීමේදී යොදා ගනු ලබන යල් පැන ගිය ශිල්ප ක්‍රම සැලකිය යුතු අපතේ යාම්වලටත් සහල්වල ගුණාත්මක බව අඩු වීමටත් හේතු වී ඇත. ශ්‍රී ලංකාව සහල් අපනයන වෙළෙඳපලට පිවිසීමට සහ සහල් පදනම් දේශීය කර්මාන්ත සංවර්ධනය කිරීමට අපේක්ෂා කරන්නේ නම් සහල් සැකසීමේ ශිල්ප ක්‍රම දියුණු කිරීම ඉතාමත් වැදගත් වනු ඇත. එමනිසා, නව ශිල්ප ක්‍රම සහ දිරි ගැන්වීම් මගින් සහල් සැකසීමේ කර්මාන්තය වැඩි දියුණු කිරීම හදිසි අවශ්‍යතාවයක් බවට පත්ව ඇත.

* ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව මගින් පවත්වන ලද 1981/82 පාරිභෝගික මූල්‍ය සහ සමාජ ආර්ථික සමීක්ෂණයට අනුව ඒකපුද්ගල සහල් පරිභෝජනය වර්ෂයකට කිලෝග්‍රෑම් 101 ක් ලෙස ගණන් බලා ඇත. 1986 වර්ෂය සඳහා මුළු පරිභෝජනය ගණනය කර ඇත්තේ ඒකපුද්ගල පරිභෝජනය, 1986 මැදි වසර ජනගහණයෙන් වැඩි කිරීමෙනි.

අතුරු ආහාර හෝග

කිසියම් ක්‍රමානුකූල ආකාරයකට වඩනු ලබන අර්තාපල්, මිරිස් සහ රතු ලුණු වැනි හෝග කිහිපයක් හැරුණුකල අනෙකුත් බොහෝ අතුරු ආහාර හෝග වඩනු ලබන්නේ හේන් ගොවි- නැන් වශයෙන් හෝ ගෙවතු වල මිශ්‍ර හෝග වශයෙනි. එනිසා මෙම හෝගයන් යටතෙහි ඇති බිම් ප්‍රමාණය හෝ නිෂ්පාදනය ගණන් බැලීම අසීරු කරුණක් වන හෙයින් මෙම හෝගයන් සම්බන්ධයෙන් වූ දත්ත දළ ගණන් බැලීම මත පදනම්ව ඇත.

කෘෂිකාර්මික සංවර්ධන හා පර්යේෂණ අමාත්‍යාංශය මගින් සපයන ලද තාවකාලික දත්තයනට අනුව පසුගිය වසර කිහිපය තුළ අයහපත් වර්ධනයක් පෙන්නුම් කළ අතුරු ආහාර හෝග අංශය 1986 දී එක්තරා දියුණුවක් දක්වීය. බොහෝ අතුරු ආහාර හෝගයන්හි නිෂ්පාදනය 1985/86 මහ කන්නය තුළදී සැලකිය යුතු පරිදි වැඩි වූ අතර, යල කන්නයේදී විශේෂයෙන්ම වියළි කලාපීය ප්‍රදේශවල පැවැති අයහපත් කාලගුණික තත්ත්වයන් නිසා නිෂ්පාදනයෙහි සුළු පසුබෑමක් ඇති විය. සෝයා බෝංචි හා රතු ලුණු නිෂ්පාදනය සැලකිය යුතු පරිදි වැඩි වූ අතර ඉදල් ඉරිඟු, කවිපි, රට කපු, තල, මුං ඇට සහ මිරිස් නිෂ්පාදනයෙහිද වැඩි වීම් වාර්තා වී ඇත. අනෙක් අතට මෙම වර්ෂය තුළදී අර්තාපල්, උළු සහ කුරක්කන් නිෂ්පාදනය අඩු වී ඇත.

මිරිස්, රතු ලුණු, කවිපි, මුං ඇට සහ සෝයා බෝංචි නිෂ්පාදනය වැඩි වීමට ප්‍රධාන වශයෙන්ම හේතු වූයේ මහවැලි සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමය යටතේ මෙම හෝග වඩනු ලැබූ බිම් ප්‍රමාණය වැඩි වීමය. මෙම ප්‍රදේශයෙහි කන්න දෙකෙහිම අතුරු ආහාර හෝග වගාවන් යටතෙහි වූ බිම් ප්‍රමාණය 1986 දී හෙක්ටයාර 16,300 දක්වා සියයට 37 කින් වැඩි විය. මෙයින් සියයට 75 ක පමණ ප්‍රමාණයක් 1986 යල් කන්නයේදී මහවැලි 'එච්' ප්‍රදේශයෙහි විය.

1985/86 මහ කන්නයේදී සෝයා බෝංචි නිෂ්පාදනය සැලකිය යුතු පරිදි වැඩි විය. තල, රතු ලුණු, මිරිස් සහ රට කපු නිෂ්පාදනයද සැහෙන ප්‍රමාණයකින් වැඩි විය. වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණය පහත වැටුණද යහපත් කාලගුණික තත්ත්වයන් නිසා ඉදල් ඉරිඟු හා මයිසොක්කා නිෂ්පාදනයද සැහෙන ප්‍රමාණයකින් වැඩිව ඇත. උළු හා බතල නිෂ්පාදනය අඩු විය.

අඩු වර්ෂාපතනයක් පැවති නමුත් යල් කන්නයේදීද රතු ලුණු, කවිපි, මුං ඇට, සෝයා බෝංචි, උළු සහ රට කපු නිෂ්පාදනයන්හි වැඩි වීම් වාර්තා වී ඇත. මහවැලි යෝජනා ක්‍රමය යටතේ වාරිමාර්ග පහසුකම් පැවතීම නිසා වැඩි බිම් ප්‍රමාණයක් වගාකළ හැකි වීම මෙම වර්ධනයට දයක වූ ප්‍රධාන හේතුව විය. වගා කළ බිම් ප්‍රමාණය සියයට 15 කින් පමණ වැඩි වුවද වසර අග භාගයේ පැවති වියළි කාලගුණික තත්ත්වයන් නිසා යල් කන්නයේදී මිරිස් නිෂ්පාදනය පහත වැටුණි. ඉදල් ඉරිඟු හා අර්තාපල් නිෂ්පාදනය අඩු වූයේ ඒවා වගා කළ බිම් ප්‍රමාණයන් පිළිවෙලින් සියයට 55 කින් හා සියයට 15 කින් අඩු වූ නිසාය. මෙම කන්නයේදී තල නිෂ්පාදනය සුළු වශයෙන් වැඩි විය.

අතුරු ආහාර හෝග අංශයට නිකුත් කළ පොහොර ප්‍රමාණය 1986 දී මෙට්‍රික් ටොන් 21,300 දක්වා සියයට 27 කින් වැඩි විය. ඉකුත් වර්ෂයේ ප්‍රධාන ගැටළුවක්ව පැවති බීජ ද්‍රව්‍යයන්හි හිඟය මෙම වසරේදී දක්නට නොවීය. ඉඩම් ප්‍රයෝජනයට ගැනීම වැඩි දියුණු කිරීම සහ නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීමේ අරමුණින් යුතුව කෘෂිකර්ම සංවර්ධන අධිකාරිය විසින් වැක්ටර් පැදවීම, බෙහෙත් විදින උපකරණ අළුත්වැඩියා කිරීම, චතුර පොම්ප අළුත්වැඩියා කිරීම සහ කෘෂි ද්‍රව්‍ය අලෙවිය පිළිබඳව පුහුණු කිරීමේ වැඩපිළිවෙල කිහිපයක් ආරම්භ කරන ලදී.

අතුරු ආහාර හෝග වර්ග අටක් සඳහා වී අලෙවි මණ්ඩලය විසින් ක්‍රියාත්මක කරනු ලබන පදනම් මිල යෝජනා ක්‍රමය 1986 දීද ක්‍රියාත්මක වීණි. මෙම හෝග වගාව උනන්දු කරවීම සඳහා වර්ෂය තුළදී එම මිල ගණන් වැඩි කරන ලදී. ඒ අනුව ඉදල් ඉරිඟු සහ සෝයා බෝංචි සඳහා කිලෝවකට ගෙවනු ලබන මිල ගණන් පිළිවෙලින් රු. 4 සහ රු. 7 දක්වා රුපියලකින්

වැඩි කරන ලදී. රට කපු සඳහා ගෙවනු ලබන මිල කිලෝවකට රු. 6.25 දක්වා ශත 25 කින් සුළු වශයෙන් වැඩි කරන ලදී. කලින් කිලෝවකට ගෙවනු ලැබූ රු. 2.75 හා සසඳා බලන කල කුරක්කන් සඳහා රු. 4.50 ක තරමක් වැඩි මුදලක් ගෙවන ලදී. මු. ඇට සහ කවිපි සඳහා ගෙවූ මිල ගණන් පිළිවෙලින් කිලෝවකට රු. 8.50 සහ රු. 10.00 දක්වා රුපියල් 3 කින් සහ රු. 2.50 කින් වැඩි කරන ලදී. තල සහ මිරිස් සඳහා දෙයාකාර මිල ක්‍රමයක් හඳුන්වා දෙනු ලැබීය. කලින් කිලෝ ග්‍රෑමයකට ගෙවූ ඒකීය මිලක් රු. වූ රු. 6 හා සසඳා බලන කළ කලු පැහැති තල කිලෝවක් සඳහා රු. 7 ක්ද, සුදු පැහැති තල කිලෝවක් සඳහා රු. 8 ක්ද ගෙවන ලදී. කලින් ගෙවූ ඒකීය මිලක් වන කිලෝවකට රු. 21 හා සසඳා බලන කළ වියළි මිරිස්වල තත්ත්වය අනුව ගෙවනු ලබන මිල රු. 26 හා රු. 28 දක්වා වැඩි කර ඇත.

1986 දී පදනම් මිල යෝජනා ක්‍රමය යටතේ වී අලෙවි මණ්ඩලය විසින් මිලදී ගන්නා ලද ඉඳල් ඉරිඟු ප්‍රමාණය පසුගිය වසරේ මිලදී ගත් ප්‍රමාණයට වඩා තුන් ගුණයකටත් වැඩි විය. මිලදී ගත් සෝයා බෝංචි ප්‍රමාණයද 1985 දී මෙට්‍රික් ටොන් 20 සිට 1986 දී මෙට්‍රික් ටොන් 424 දක්වා විශාල වශයෙන් වැඩි විය. අඩු ප්‍රමාණයකින් වුවද වී අලෙවි මණ්ඩලය විසින් රට කපු, කවිපි සහ වියලි මිරිස්ද මිලදී ගන්නා ලදී.

නොයෙකුත් දිරි ගැන්වීම් සලසනු ලැබුවද එහි වර්ධනයට බාධාකාරී වන සමහර කරුණු නිසා සුළු අපනයන හෝඟ අංශයේ ක්‍රියාකාරිත්වය අපේක්ෂිත මට්ටමට වඩා පහත් විය. අතුරු ආහාර හෝඟ වැඩි වශයෙන්ම වවනු ලබන්නේ යල් කන්නයේදී වන හෙයින් ඒවා වවනු ලබන බිම් ප්‍රමාණය බොහෝදුරට රඳා පවත්නේ මහ කන්නයේ වී අස්වැන්නෙහි සාර්ථක හෝ අසාර්ථක බව උඩය. මහ අස්වැන්න අඩු වුවහොත් එම අඩුපාඩුව පිරිමසා ගැනීම සඳහා යල් කන්නයේදී වැඩියෙන් වී වගා කිරීමට යොමු වේ. මෙසේ සැපයුම අස්ථිර වීම නිසා අලෙවිය අපහසු වීමෙන් මිල විශාල වශයෙන් උස් පහත් වේ. එහෙයින් එක් වසරක සමහර හෝඟ සඳහා ලැබෙන අයහපත් මිල ගණන් හේතු කොටගෙන ඊළඟ වසරේ නිෂ්පාදනය අඩු කිරීමට පෙළඹීම නිසා නිෂ්පාදනය සැලසුම් කිරීම ඉතාමත් අසීරු කරුණක් වේ.

සීනි

මෙට්‍රික් ටොන් 34,391 ක් ලෙස ගණන් බලන ලද 1986 වර්ෂයේ මුළු සීනි නිෂ්පාදනය, 1985 වර්ෂයේ නිෂ්පාදනයට වඩා සියයට 94 කින් වැඩි විය. මෙම දේශීය නිෂ්පාදනය, දේශීය අවශ්‍යතාවයන්ගෙන් සියයට 11 ක් සපුරාලීමට ප්‍රමාණවත් වේයැයි ගණන් බලා ඇත. ශ්‍රී ලංකා සීනි සංයුක්ත මණ්ඩලය මුළු නිෂ්පාදනයෙන් සියයට 62 කට දයක වූ අතර, 1986 දී සීනි නිෂ්පාදනයට පිවිසුනු පෞද්ගලික අංශය අවශේෂ ප්‍රමාණයට දයක විය. වර්ෂය තුළදී නිෂ්පාදනය ආරම්භ කළ නව කර්මාන්තශාලා පිහිටියේ සෙවනගල සහ පැල්වත්තෙහි ය.

ශ්‍රී ලංකා සීනි සංයුක්ත මණ්ඩලයට අයත් කන්නලේ සහ හිඟුරාන කර්මාන්තශාලා ඇතුළු 1986 සැප්තැම්බර් මාසයේදී නිෂ්පාදනයට පිවිසි සෙවනගල නව කර්මාන්තශාලාවද එක්ව වර්ෂය තුළදී සීනි මෙට්‍රික් ටොන් 21,275 ක් නිෂ්පාදනය කර ඇත. හිඟුරාන කර්මාන්ත ශාලාවේ නිෂ්පාදනය කලින් වර්ෂයේ නිෂ්පාදනයට වඩා සියයට 22 කින් අඩු වූ අතර, කන්නලේ කර්මාන්ත ශාලාවේ නිෂ්පාදනය සියයට 10 කින් පහත වැටුණි. කෙසේ වුවද, 1986 වර්ෂයේ ශ්‍රී ලංකා සීනි සංයුක්ත මණ්ඩලයේ නිෂ්පාදනයෙන් සියයට 31 කට දයක වූ නව කර්මාන්තශාලාවේ නිෂ්පාදනය, මෙම කර්මාන්තශාලාවල නිෂ්පාදනය අඩු වීමේ ප්‍රමාණයද ඉක්මවූ අතර, එය රාජ්‍ය අංශයේ සමස්ත සීනි නිෂ්පාදනය සියයට 20 කින් වැඩි කරලීමට හේතු විය.

පෞද්ගලික අංශයේ මුළු නිෂ්පාදනයම, 1986 ජූනි මාසයේදී නිෂ්පාදනය ආරම්භ කරන ලද, එංගලන්තයේ බ්‍රිකර්ස් ජාත්‍යන්තර සමාගම මගින් පාලනය වන, සීමාසහිත පැල්වත්ත සීනි සමාගමෙන් ලැබුණි. මෙම සමාගමෙහි ආරම්භක නිෂ්පාදනය, මෙට්‍රික් ටොන් 13,116 ක් වශයෙන් ගණන් බලා ඇත. මෙය ආරම්භයේදී අපේක්ෂිත නිෂ්පාදන ධාරිතාවය වූ මෙට්‍රික් ටොන් 15,000 ට වඩා සියයට 13 කින් අඩු විය.

ප්‍රධාන වශයෙන්ම සෙවනගල සහ පැල්වත්ත ප්‍රදේශයන්හි නව ඉඩම් උක් වගාව යටතට ගැනීම නිසා, උක් වගාව යටතේ පැවති මුළු බිම් ප්‍රමාණය (නිරි වගාව ඇතුළුව) 1985 දී හෙක්ටයාර 4,790 සිට 1986 දී හෙක්ටයාර 10,778 දක්වා දෙගුණයකටත් වඩා වැඩි විය. මෙයින් සියයට 59 ක ප්‍රමාණයක් ශ්‍රී ලංකා සිනි සංයුක්ත මණ්ඩලයට අයත් කර්මාන්තශාලා තුන යටතේ පැවති අතර, අනෙක් සියයට 41 ක ප්‍රමාණය සීමාසහිත පැල්වත්ත සිනි සමාගම මගින් පාලනය විය. 1986 දී කන්තලේ කර්මාන්තශාලාව යටතේ පැවති උක් වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණය හෙක්ටයාර 2,118 දක්වා සියයට 18 ක අඩු වීමක් පෙන්නුම් කළ අතර, හිඟුරාන කර්මාන්තශාලාව යටතේ පැවති බිම් ප්‍රමාණය හෙක්ටයාර 2,188 දක්වා සුළු වශයෙන් අඩු විය. වර්ෂය තුළදී සෙවනගල කර්මාන්තශාලාව විසින් වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණය හෙක්ටයාර 2,088 ක් වූ අතර, පැල්වත්ත සිනි සමාගම විසින් වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණය හෙක්ටයාර 4,384 ක් විය.

පසුගිය වසර කිහිපය තුළ නොකඩවා පහත වැටුණු හිඟුරාන සහ කන්තලේ කර්මාන්තශාලාවල සිනි ලබා ගැනීමේ අනුපාතිකයන් 1986 දී පිළිවෙලින් සියයට 25 කින් සහ සියයට 3 කින් වැඩි විය. කන්තලේ කර්මාන්තශාලාව සිනි ලබා ගැනීමේ ඉහළම අනුපාතිකය වූ සියයට 8.09 ක් වාර්තා කළ අතර, මෙම අනුපාතිකයන් සෙවනගල කම්හලෙහි සියයට 7.99 ක්ද පැල්වත්ත කම්හලෙහි සියයට 7.96 ක්ද විය. 1986 දී සිනි ලබා ගැනීමේ අනුපාතය සතුටුදයක වීමට, එක් අතකින් උක් දඬුවල අඩංගු සිනි ප්‍රමාණය වැඩි වීමට බලපෑ යහපත් කාලගුණික තත්ත්වයන්ද, අනෙක් අතින් කන්තලේ සහ හිඟුරාන කර්මාන්තශාලාවල මෑතකදී සලසන ලද වඩා හොඳ නිෂ්පාදන පහසුකම්ද විශාල වශයෙන් බලපෑ බව පෙනේ. ගුණාත්මක අතින් වඩා උසස් වර්ගයේ උක් වගා කිරීමත්, කාර්යක්ෂම නිෂ්පාදන ශිල්පී ක්‍රම යොදා ගැනීමත් පැල්වත්ත සහ සෙවනගල කම්හල්වල සිනි ලබා ගැනීමේ අනුපාතිකයන් ඉහළ මට්ටමක පැවතීම කෙරෙහි විශාල වශයෙන් බලපා ඇත.

සීමාසහිත පැල්වත්ත සිනි සමාගම මගින් පෞද්ගලික වගා කරුවන්ගෙන් උක් දඬු මෙට්‍රික් ටොන් 20,138 ක් මිළදී ගනු ලැබුවද, 1986 දී පෞද්ගලික වගාකරුවන්ගෙන් සියළුම කම්හල් විසින් මිළදී ගත් මුළු උක්දඬු ප්‍රමාණය, මෙට්‍රික් ටොන් 59,160 දක්වා සියයට 27 කින් පහත වැටුණි. සාමාන්‍යයෙන් පෞද්ගලික වගාකරුවන්ගෙන් සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයක් මිළදී ගන්නා හිඟුරාන කර්මාන්තශාලාවේ මිළදී ගැනීම් අඩු වීම, මෙයට විශාල වශයෙන් බලපා ඇත. මෙම කර්මාන්තශාලාව මගින් මිළදී ගත් මෙට්‍රික් ටොන් 38,426 ක උක් දඬු ප්‍රමාණය, 1985 වර්ෂයේ මිළදී ගත් ප්‍රමාණයෙන් අඩකටත් වඩා අඩුවිය. අනෙකුත් කර්මාන්තශාලා මගින් මිළදී ගත් උක් දඬු ප්‍රමාණයද පෙර මෙන්ම ඉතා අඩු මට්ටමක පැවතුණි.

ශ්‍රී ලංකා සිනි සංයුක්ත මණ්ඩලයට අයත් කර්මාන්තශාලාවල සිනි නිෂ්පාදන පිරිවැය පිළිබඳ තොරතුරු ලබාගත නොහැකිය. සීමාසහිත පැල්වත්ත සිනි සමාගමේ නිෂ්පාදන වියදම කිලෝ ග්‍රෑම්යකට රුපියල් 24.57 ක් වශයෙන් ගණන් බලා ඇත. කෙසේ වුවද, සිනි සඳහා ඇති විවෘත වෙළඳපල මිල සහ මෙම නිෂ්පාදන පිරිවැය අතර වෙනස සහනාධාර මගින් පියවීමට රජය විසින් එකඟත්වයකට පැමිණ ඇත. පවතින වෙළඳපල මිලට වඩා නිෂ්පාදන පිරිවැය ඉතා ඉහළ මට්ටමක පවතින බැවින් මෙය ඉතාමත් සැලකිල්ලට ගත යුතු කරුණක් වේ. ආයාන කිරීම වෙනුවට, දේශීය නිෂ්පාදනය සාර්ථකව වර්ධනය කිරීමට අදහස් කරන්නේ නම් දේශීය පාරිභෝගිකයින්ට අනවශ්‍ය හිරිහැරයක් නොවන අන්දමට නිෂ්පාදන පිරිවැය තරහකාරී මට්ටමක පවත්වාගෙන යාම අවශ්‍යය.

ධීවර හා පඬු නිෂ්පාදන

1986 වර්ෂයේදී මෙට්‍රික් ටොන් 183,056 ක් වශයෙන් තාවකාලිකව ගණන් බලා ඇති මත්ස්‍ය නිෂ්පාදනය ඉකුත් වසරට වඩා සියයට 6 ක මධ්‍යස්ථ වශයෙන් වූ වැඩි වීමක් දක්වීය. නිෂ්පාදනයෙන් වැඩි කොටසක් හිමි කර ගන්නා වෙරළබඩ මත්ස්‍ය නිෂ්පාදනය මෙට්‍රික් ටොන් 4,000 කින් නැතහොත් සියයට 3 කින් වැඩි වූ අතර මිරිදිය මත්ස්‍ය නිෂ්පාදනය 1985 දී මෙට්‍රික්

ටොන් 32,743 සිට 1986 දී මෙට්‍රික් ටොන් 35,390 දක්වා සියයට 8 කින් වැඩි විය. වෙරළින් ඇත සහ ගැඹුරු මුහුදේ මත්ස්‍ය නිෂ්පාදනය සියයට 42 කින් වැඩි වූ නමුත් එය මුළු නිෂ්පාදනයෙන් සියයට 2 ක් පමණක් විය. උතුරු නැගෙනහිර ප්‍රදේශවල ධීවර කටයුතු දැඩි අවුල් සහගත තත්ත්වයකට පත් කළ සිවිල් කලබල මගින් ධීවර කර්මාන්තය කෙරේ ඇති කළ අහිතකර බලපෑමට කලින් එළඹී නිෂ්පාදන මට්ටමට වඩා 1986 වර්ෂයේ මුළු නිෂ්පාදනය තවමත් බෙහෙවින් පහත් මට්ටමක විය. නිදසුනක් වශයෙන් 1983 වර්ෂයේ නිෂ්පාදනය මෙට්‍රික් ටොන් 220,900 ක් වශයෙන් ගණන් බලා ඇත.

උතුරු හා නැගෙනහිර ප්‍රදේශවල බෙහෙවින් සීමා වූ ධීවර කටයුතු මධ්‍යයේ වුවද, මෙම අංශයේ වැඩි දියුණු වූ ක්‍රියාකාරිත්වය, වයඹ හා ඊසානදිග ප්‍රදේශ වලින් ධීවර යාත්‍රා සංක්‍රමණය වීම නිසා බස්නාහිර හා දකුණු වෙරළබඩ ප්‍රදේශවල ධීවර කටයුතු වඩා කියුණු ආකාරයෙන් කරගෙන යාම පිළිබිඹු විය. එමගින් පිළිබිඹු වන තවත් කරුණක් නම් මෙරට ධීවර කර්මාන්තයේ මිරිදිය අංශයේ වැඩි වන වැදගත්කමයි.

නොයෙකුත් සහනාධාර යෝජනා ක්‍රම යටතේ 1986 දී මුහුදු හා මිරිදිය ධීවර අංශ සඳහා ගෙවන ලද මුළු සහනාධාර ප්‍රමාණය පසුගිය වසරේ ගෙවන ලද ප්‍රමාණය වූ රුපියල් දශ ලක්ෂ 14 හා සසඳා බලන කළ රුපියල් දශ ලක්ෂ 25 ක් විය. වර්ෂය තුළදී විවිධ සහනාධාර යෝජනා ක්‍රම යටතේ ධීවර අංශය සඳහා ධීවර යාත්‍රා 464 ක්ද, ධාවන යන්ත්‍ර 873 ක්ද නිකුත් කරන ලදී. මේ අතර විදේශ මූලාශ්‍රයන් මගින් අරමුදල් සපයනු ලබන ධීවර සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රම කිහිපයක් 1986 දීද ක්‍රියාත්මක විය. මෙයට වයඹ වෙරළ ධීවර සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමය, නැගෙනහිර වෙරළ ධීවර යෝජනා ක්‍රමය, බටහිර වෙරළ ධීවර යෝජනා ක්‍රමය සහ ශ්‍රී ලංකා මසුන් ඇති කිරීමේ යෝජනා ක්‍රමයද අයත් විය. වෙරළාසන්න ධීවර යෝජනා ක්‍රමයන් ධීවර යාත්‍රාංගන සහ ධීවර යාත්‍රා ගොඩ නැගීමෙහි නිරත වූ අතර, මසුන් ඇති කිරීමේ යෝජනා ක්‍රමය මිරිදිය මසුන් බෝ කිරීම සංවර්ධනය කිරීමේ කටයුතුවල නිරත විය.

සමස්තයක් වශයෙන් ගත් කළ දේශීය පරිභෝජන අවශ්‍යතාවන් සපුරාලීමට ප්‍රමාණවත් නොවන අයුරින් නිෂ්පාදනය සැලකිය යුතු පරිදි අඩුව පැවතීම නිසා ධීවර අංශයේ ක්‍රියාකාරිත්වය අපේක්ෂිත මට්ටමට වඩා පහත් විය. ඉහළ නැගෙමින් පවතින ඉල්ලුමට සරිලන අයුරු සැපයුම ප්‍රමාණවත් නොවීම නිසා පසුගිය වසර කිහිපය තුළ සියළුම වර්ගයන්හි මත්ස්‍ය මිළ ගණන් වැඩි විය. පසුගිය වසර හා සසඳා බලන කල 1986 දී ජනප්‍රිය මසුන් වර්ග බොහොමයක මිළ ගණන් සියයට 10 කටත් වඩා වැඩි විය. කෙසේ වුවද, වර්ෂය තුළදී පාරිභෝගික හා නිෂ්පාදන මිළ ගණන් අතර වූ වෙනස සුළුව පැවතීමෙන් නිෂ්පාදකයාට යහපත් මිළක් සහතික කළ දැඩි තරඟකාරී ස්වභාවය හුවා දැක්විණි. ඒ අතර අධික ඉන්ධන වියදම නිෂ්පාදනයෙන් වැඩි කොටසක් සපයනු ලබන මුහුදු ධීවර අංශයේ ඉහළ නිෂ්පාදන පිරිවැය සඳහා හේතු වන එක් ප්‍රධාන කරුණක් වශයෙන් පෙනී යයි. එම නිසා ධීවර අංශයේ සංවර්ධනය සඳහා ප්‍රතිපත්තින් අනුගමනය කිරීමෙහිදී මසුන් ඇති කිරීම වැනි බල ශක්තින් අඩුවෙන් පරිභෝජනය කෙරෙන ක්‍රම කෙරෙහි අවධානය යොමු කළ යුතුය. මෙහිලා අක්කර 300,000 ක පමණ ජලාශ අනුව සලකා බලන කල සංවර්ධනය සඳහා හැකියාවක් ඇති මිරිදිය මත්ස්‍ය අංශය වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා විශේෂ අවධානයක් දැක්විය යුතුය. මේ සම්බන්ධයෙන් ඊළඟ පස් වසර තුළ පර්යේෂණ කටයුතු, පුහුණු කිරීම්, ව්‍යාප්ති සේවා, සැකසුම් කටයුතු සහ අලෙවිය පිළිබඳ ආයෝජනයන් මගින් මෙම අංශය සංවර්ධනය කිරීම සඳහා ආසියානු සංවර්ධන බැංකුවෙන් අපේක්ෂිත රුපියල් දශ ලක්ෂ 540 ක ණය මුදල ඉතාමත් වැදගත්කමකින් යුතු විය හැකිය.

ධීවර අංශය නගා සිටුවීම සඳහා සැලකිය යුතු ආයෝජනයන් කරනු ලැබුවද මෙතෙක් වෙරළින් ඇත (වෙරළින් සැතපුම් 25 ත් 60 ත් අතර) සහ ගැඹුරු මුහුදේ (වෙරළින් සැතපුම් 60 කට ඔබ්බෙහි වූ) මසුන් ඇල්ලීම දියුණු කිරීම සඳහා දක්වා ඇති අවධානය ඉතාමත් සීමාසහිත බැව් පෙනී යයි. නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීමෙහි ලා මේවායේ ධාරිතා උපයෝජනය සඳහා සැලකිය

DISCARDED

යුතු හැකියාවක් පැවතුනද, පසුගිය දශකය තුළ මෙම අංශයන්හි කටයුතු පහත වැටී ඇත. විශාල ආයෝජනයන් හා දියුණු තාක්ෂණයක් අවශ්‍ය වීම නිසා මෙහි ලා පුද්ගලික අංශය මූලිකත්වය ගැනීමට ඉදිරිපත් නොවේ. එමනිසා නිසි දිරි ගැන්වීම මගින් හෝ විදේශ සහභාගිත්වය ඇති ඒකාබද්ධ ව්‍යාපාර මගින් හෝ ඉතාමත් අඩුවෙන් ප්‍රයෝජන ගෙන ඇති මෙම අංශයේ හැකියාව සලකා බැලීම සුදුසුය.

ජන හා සංඛ්‍යා ලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව විසින් 1986 දී කිරි නිෂ්පාදනය (මී කිරි ඇතුළුව) ලීටර දශ ලක්ෂ 178* ක් වශයෙන් ගණන් බලා ඇත. මෙය 1985 ට වඩා සියයට 2 කින් අඩු වූ නිෂ්පාදනයකි. වර්ෂය තුළදී කිරි නිෂ්පාදන අංශයේ වූ වැදගත් සිදුවීමක් වූයේ ජාතික කිරි මණ්ඩලය පුද්ගලික අංශයට පවරා දීමයි. 1986 අගෝස්තු මස පළමුවැනි දින සිට අළුතින් පිහිටුවන ලද සීමාසහිත ලංකා කිරි නිෂ්පාදන සමාගම (මිල්කෝ සමාගම) විසින් ජාතික කිරි මණ්ඩලයේ වැඩ කටයුතු පවරා ගන්නා ලදී. එහි ආරම්භයේ සිට මිල්කෝ සමාගම විසින් කිරි ලීටර දශ ලක්ෂ 28.2 ක් රැස් කර ඇති අතර, 1986 දී රැස් කරන ලද මුළු කිරි ප්‍රමාණය ලීටර දශ ලක්ෂ 67.2 ක් විය. මෙය පසුගිය වසරේ රැස් කළ කිරි ප්‍රමාණයට බොහෝදුරට සමාන විය. උතුරු, උතුරු මැද හා නැගෙනහිර පළාත්වල කිරි රැස් කිරීමේ කටයුතුවලට බාධා කළ සිවිල් කලබල නිසා සහ පොල් ත්‍රිකෝණයෙහි පැවැති නියං කාලගුණික තත්වයන් නිසා 1986 දී මෙම අංශයේ වර්ධනයට බාධා ඇති වූ බැව් පෙනේ.

ග්‍රාමීය කර්මාන්ත සංවර්ධන අමාත්‍යාංශය යටතෙහි වූ පඳු නිෂ්පාදන හා සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවද, ජාතික පඳු සම්පත් මණ්ඩලයද, සතුන් බෝ කිරීමේ සේවාවන් සැපයීම, බෝවෙන රෝග සඳහා ප්‍රතිශක්තිකරණය කිරීම, තණ බිම් සංවර්ධනය සහ පඳු කර්මාන්තයේ නියැලී පුද්ගලයින් පුහුණු කිරීම වැනි ආධාර වැඩපිළිවෙල නොකඩවා ක්‍රියාත්මක කරන ලදී. මෙයට අමතරව සිවර අංශයේ නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීමේ අරමුණින් යුතුව විදේශ අරමුදල් මෙන්ම දේශීය අරමුදල් වලින්ද ආධාර ලබන විශේෂ යෝජනා ක්‍රම කිහිපයක්ද 1986 දී නොකඩවා ක්‍රියාත්මක කරගෙන යන ලදී. මෙයට ශ්‍රී ලංකා/ස්විට්සර්ලන්ත පඳු සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමය, ශ්‍රී ලංකා/ජර්මානු එළවන් සංවර්ධනය කිරීමේ යෝජනා ක්‍රමය, අනුරාධපුර වියළි කලාපීය කෘෂිකාර්මික යෝජනා ක්‍රමය, කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ පඳු සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමය, ශ්‍රී ලංකා/ආසියානු සංවර්ධන බැංකු පඳු සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමය, කැතෝඩියානු ජාත්‍යන්තර සංවර්ධන ආයතනයේ කුකුල් පට්ටි සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමය සහ දිස්ත්‍රික්ක මට්ටමින් පඳු සංවර්ධනය කෙරෙහි විශේෂ අවධානයකින් යුතුව ක්‍රියාත්මක වූණු ඒකාබද්ධ ග්‍රාමීය සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රම කිහිපයක්ද අයත් විය.

1982 දී ක්‍රියාත්මක වූණු ශ්‍රී ලංකා/නෙදර්ලන්ත පඳු සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමය වර්ෂය තුළදී නිමාවට පත් විය. එනමුත් පසුකාලීනව මෙම වැඩපිළිවෙලෙහි කොටසක් බවට පත් වූණු නෙදර්ලන්ත රජය මගින් අධාර ලබන කුඩා ඉඩම් හිමියන්ගේ කිරි නිෂ්පාදන සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමය දිගටම ක්‍රියාත්මක වනු ඇත. මෙබඳු ප්‍රයත්නයන් පැවතුනද කරුණු කිහිපයක් නිසා පඳු සංවර්ධන අංශයේ ක්‍රියාකාරිත්වය පසු බැසීමකට ලක් විය. පොල් නිෂ්පාදන ද්‍රව්‍ය සඳහා වූ අඩු මිල ගණන් නිසා ජාතික පඳු සංවර්ධන මණ්ඩලයේ ආදායම පහත වැටීමෙන් නොයෙකුත් යෝජනා ක්‍රම සඳහා වූ ප්‍රාග්ධන වියදම් අඩු කිරීමට සිදු විය. සිවිල් කලබල නිසා වියළි කලාපයෙහි පිහිටි සමහර ගොවිපලවල් සඳහා වූ ප්‍රාග්ධන වියදම් තාවකාලිකව අත්හිටුවීමට සිදු විය.

ජන හා සංඛ්‍යා ලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව විසින් 1986 දී බිත්තර නිෂ්පාදනය දශ ලක්ෂ 667 ක් වශයෙන් තාවකාලිකව ගණන් බලා ඇත. මෙය පසුගිය වසරට වඩා සියයට 8 ක වැඩි වීමකි.

* ගණන් බැලීමේදී මුහුණපැමට සිදුවූ සමහර දෝෂයන් නිදහස් කිරීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මෙම දත්ත ශ්‍රේණිය 1984 සිට ප්‍රතිශෝධනය කරන ලදී.

ග්‍රාමීය ණය

1986 දී, ග්‍රාමීය ණය ක්ෂේත්‍රයෙහි නව පියවරයන් කිහිපයක් හඳුන්වා දෙන ලදී. පස් වෙනි ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකුව හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයේ විවෘත කරනු ලැබීය. 1986 යල කන්තයේදී, නව සපිරි ග්‍රාමීය ණය ක්‍රමය හඳුන්වා දීමත් සමගම කෙටි කාලීන කෘෂිකාර්මික ණය ලබා දීමෙහිලා කැපී පෙනෙන වැඩි දියුණුවක් ඇති වුණි. තවද, තෙල් සහ මෙද සංයුක්ත මණ්ඩලය විසින් සෝයා බෝංචි සහ බඩ ඉරිඟු මිලදී ගැනීම සඳහා අලෙවි ණය ක්‍රමයක් ද 1986 වසරේ සිට ක්‍රියාත්මක කරණ ලදී.

නව සපිරි ග්‍රාමීය ණය ක්‍රමය තුළින් හඳුන්වා දෙන ලද නව විශේෂාංග කිහිපයක්ම වූ අතර, ඒවා කෙටි කාලීන කෘෂිකාර්මික ණය සැපයීම සම්බන්ධයෙන් සැලකිය යුතු බලපෑමක් ඇති කළේය. මෙම ක්‍රමය යටතේ, මෙතෙක් යල කන්තයකදී අනුමත කළ ඉහළම ණය ප්‍රමාණය වූ රුපියල් ෫෧ ලක්ෂ 151 ක වගා ණය ප්‍රමාණයක් අනුමත කිරීම තුළින් ඒ බව පිළිබිඹු වුණි. අනුමත කරන ලද මුළු ණය ප්‍රමාණයෙන් රුපියල් ෫෧ ලක්ෂ 138 ක ප්‍රමාණයක් බැංකු විසින් ලබා දෙන ලදී.

ඉදිරි අවුරුදු 3 ක් හෝ වගා කන්තයන් 6 ක් සඳහා එකවර ණය අනුමත කිරීම සඳහා කටයුතු යෙදීම කෙරෙහි ගොවීන් විසින් ඉමහත් කැමැත්තක් දක්වන ලදී. අවුරුදු තුනක කාලච්ඡේදයක් තුළ, අපේක්ෂිත වගා රටාව සැලකිල්ලට ගනිමින් ණය ගනුවා සමග සාකච්ඡා කොට ණය ලබා දීමේ උපරිම සීමාවක් බැංකුව විසින් තීරණය කරනු ලැබේ. මෙම හේතුවෙන්, නව සපිරි ග්‍රාමීය ණය ක්‍රමය වගා විශේෂිත ණයක් නොවන්නේය. එමෙන්ම, ජලය ඇති බව, මිළ ගණන් සහ ලාභදායීතාවද සැලකිල්ලට ගෙන ගොවියාගේ කැමැත්ත පරිදි කිසියම් හෝගයක් වගා කිරීමේ නම්‍යතාවයද මෙම ක්‍රමය යටතේ ගොවියාට සැලසේ. තවද, කන්ත වාර 6 ක් සඳහා වරක් පමණක් ආකෘති පත්‍ර සම්පූර්ණ කිරීම සිදු කරන බැවින්, ණය ගනුවාටත් ණය දෙන බැංකුවටත් දැරීමට සිදුවන ගණුදෙනු පිරිවැයද එමගින් අඩු කරයි. එසේම මෙම යෝජනා ක්‍රමය හා අදාළ පරිපාලන පිරිවැය තවදුරටත් අඩු කරලීමේ අරමුණු ඇතිව ණය දීමේදී ඒ ඒ ප්‍රදේශයට ගැලපෙන සේ ණය දීමේ කටයුතුවල නිරත වීමක් බැංකු වෙතින් අපේක්ෂා කරනු ලැබීය. විශාල ප්‍රදේශයක ණය විසුරුවා හැරීම වෙනුවට, තෝරාගත් ප්‍රදේශවලට සීමාකර, ඒවායේ ණය ගැන වැඩි අවධානයකින් කටයුතු කිරීමට බැංකු විසින් දැන් නැඹුරුවක් දක්වනු ලැබේ. මෙම තත්ත්වය, අවසන් යෙදවුම් අධීක්ෂණය සහ ණය ආපසු අයකර ගැනීම වඩා හොඳින් සිදු කිරීමට උපකාරී වනු ඇත. එසේම කිසියම් සහේතුක කාලච්ඡේදයක් පුරා ඉතා හොඳ මූල්‍ය සම්බන්ධතාවයක් පවත්වා ගෙන යන ලද ගොවීන්ට ආධාර කිරීම වස්, සමහර සුදැකුම් වැඩ පිළිවෙලවල් එනම්, ගොවීන් දෙදෙනෙක් විසින් පිළිගත් අන්‍යෝන්‍ය සහතිකයන් ලබා දීම වැනි සුදැකුම් ගැන නොසලකා වුවද කටයුතු කිරීමට බැංකුවලින් අපේක්ෂිතය.

1986 දී මහජන බැංකුව, ලංකා බැංකුව, හැටන් නැෂනල් බැංකුව, ඉන්දියන් ඕවර්සීස් බැංකුවට අමතරව අලුතෙන් පිහිටුවනු ලැබූ ප්‍රාදේශීය ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකු විසින්ද වගා ණය ලබා දෙන ලදී. ගොවීන්ට වගා ණය ලබා දීමේදී, සකසුරුවම් සහ සමුපකාර ණය දෙන සමීතිවල සහභාගිත්වයද නව සපිරි ණය ක්‍රමය තුළින් ලබා දේ. ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ ප්‍රතිමූල්‍ය පහසුකම් යටතේ බැංකු ක්‍රමය තුළින් ණය පහසුකම් සලසන ලද යෝජනා ක්‍රමයක් සඳහා සකසුරුවම් සහ සමුපකාර ණය දෙන සමීති සහභාගි වූ පළමු අවස්ථාවද 1986 යල කන්තය විය. නව සපිරි ණය ක්‍රමයේ විධිවිධානයන් යටතේ 1986 යල කන්තය සඳහා සමීති දෙකක් පමණක් ලියාපදිංචි වී ඇත. අනාගතයේදී මෙම ක්‍රමයට තවත් සමීති බොහොමයක්ම සහභාගිවේයැයි බලාපොරොත්තු වනු ලැබේ. මෙම යෝජනා ක්‍රමය සමග සකසුරුවම් සහ සමුපකාර ණය දෙන සමීතිවල ඇති සහභාගිත්වය කොටස්කාර පදනමක් මත සුරක්ෂිත වී ඇත. කොටස්කාර සහභාගිත්වය අනුව, සකසුරුවම් සහ සමුපකාර ණය දෙන සමීති අවශ්‍ය සම්පත්වලින් සියයට 25 ක් ලබා දීමත්, ඉතිරි සියයට 75 ණය දෙන බැංකුව විසින් ලබා දීමත් සිදු කරනු ඇත. පාඩුවක් ඇති වූ විට මෙහි අවදානම සකසුරුවම් හා සමුපකාර ණය දෙන සමීති සහ බැංකු අතර පෙර

සඳහන් කළ අනුපාතයට අනුව බෙදී යනු ඇත. මෙලෙස සමපත් සැපයීමේදී මෙන්ම අවදානම බෙදා හැරීමේදීත් සකසුරුවම් සහ සමුපකාර ණය දෙන සමිති සහභාගි වන බැවින් ණය අනුමත කිරීම දක්වා වූ කටයුතු, ණය ලබා දීම සහ ණය ආපසු ලබා ගැනීම වැනි කටයුතුවලට අදාළ විවිධ අවස්ථාවන්හිදී වඩාත් හොඳ විනයක් ඇතිවනු ඇතැයි අපේක්ෂා කෙරේ. විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතිවලින් සුළු සංඛ්‍යාවක් පමණක් මහජන බැංකුවේ ආධාරය ඇතිව තම සාමාජිකයන්ට වගා ණය ලබා දීමේ කටයුතු තවදුරටත් නියැලී සිටියේය. කලින් දුන් ණය පැහැර හැරීම හේතුවෙන් ගෙන විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතිවලින් විශාල සංඛ්‍යාවක් මහජන බැංකුව විසින් ණය ලබාගැනීමේලා නුසුදුස්සන් වශයෙන් නම් කර ඇත. එසේ වුවද, නුසුදුස්සන් වූ සමුපකාර සමිති මේ ක්‍රමය තුළට නැවත සහභාගිකර ගැනීමේ අදහසින්, කොටස්කාර පදනමක් මත ඒවායේ සහභාගිත්වය සුරක්ෂිත කරලීම සඳහා නව සපිරි ණය ක්‍රමය තුළින් අවස්ථාව සලසා දෙනු ලැබේ. අවදානමින් සියයට 40 ක් දක්වා සහභාගිත්වයක් ඇතිකර ගැනීමට එවැනි විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති වෙතින් මහජන බැංකුව අපේක්ෂා කෙරේ. 1986 යල කන්නයේදී නව වැඩ පිළිවෙල පදනම් කරගෙන මෙම යෝජනා ක්‍රමයට සහභාගි වූ විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති දක්නට නොලැබුණි.

1986 යල කන්නයේදී හඳුන්වා දෙන ලද නව සපිරි ග්‍රාමීය ණය ක්‍රමයට පෙර ක්‍රියාත්මක වූ සපිරි ග්‍රාමීය ණය ක්‍රමයට අදාළ නියමයන් සහ කොන්දේසි යටතේ 1985/86 මහ කන්නයේ වගා ණය ලබා දෙන ලදී. 1986 වගා වර්ෂය තුළදී රාජ්‍ය බැංකු දෙක, හැටන් නැෂනල් බැංකුව ඉන්දියානු ඕවර්සීස් බැංකුව, සහ ප්‍රාදේශීය ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකු විසින් සපිරි ග්‍රාමීය ණය ක්‍රමය යටතේ සහ නව සපිරි ග්‍රාමීය ණය ක්‍රමය යටතේ දෙන ලද වගා ණය ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 257 ක් ලෙස 1.14 සංඛ්‍යා සටහනින් පෙන්නුම් කෙරේ. මෙම ප්‍රමාණය පසුගිය වගා වසරේ දෙන ලද මුළු වගා ණය ප්‍රමාණය හා සසඳනවිට සියයට 61 ක වැඩි වීමකි. මෙම වැඩි වීම රාජ්‍ය බැංකු දෙක විසින් සුළු ගොවීන්ට වැඩි පහසුකම් සැලසීමේ ආකල්පය පිළිබිඹු කරන්නකි. මේ සඳහා විශාල වශයෙන්ම බලපෑවේ ණය ක්‍රමය සම්බන්ධයෙන් හඳුන්වා දෙන ලද විශාල ප්‍රතිඵල ගෙන දෙන සුළු වෙනස් කිරීම්ය. මෙම වෙනස් කිරීම් අතර, වඩාත් නම්‍ය ස්වරූපයක්, අඩු වියදමකින් ක්‍රියාත්මක කිරීමට හැකි වීම සහ පාඩු වලින් සියයට 50 ක ප්‍රමාණයක් දක්වා වූ ණය ඇප ආවරණ ක්‍රමයක් හඳුන්වා දීමක්ද වේ.

ණය දීමෙහි වූ වැඩි වීමට මෙම ක්‍රමය සඳහා සහභාගි වන ප්‍රධාන බැංකු තුනම කොටස් කරුවන් විය. ඉකුත් වසර හා සැසඳීමේදී ණය දීම වලින් සියයට 88 ක වැඩි වීමක් වාර්තා වූයේ මහජන බැංකුවෙනි. මේ අතර, ලංකා බැංකුව සහ හැටන් නැෂනල් බැංකුව විසින් වාර්තා කළ වැඩි වීම පිළිවෙලින් සියයට 43 ක් හා සියයට 34 ක් විය. ණය දීම වලින් වැඩිම ණය පරිමාවකුත්, වැඩිම ණය වර්ධන අනුපාතිකයකුත් වාර්තා කරනු ලැබුවේ මහජන බැංකුව විසිනි. 1985 වගා වර්ෂයේදී දෙන ලද රුපියල් දශ ලක්ෂ 66 හා සසඳනවිට මහජන බැංකුව 1986 වගා වර්ෂයේදී දෙන ලද වගා ණය ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 124 ක් විය.

1986 වගා වර්ෂය තුළදී දෙන ලද මුළු වගා ණය ප්‍රමාණයෙන් සියයට 48 ක් මහජන බැංකුව විසින් ලබා දෙන ලද අතර, ලංකා බැංකුව සහ හැටන් නැෂනල් බැංකුව විසින් ලබා දෙන ලද ණය කොටස පිළිවෙලින් සියයට 38 ක් සහ සියයට 13 ක් විය. නව සපිරි ග්‍රාමීය ණය ක්‍රමය යටතේ ණය ලබා දීම සඳහා දරණ ලද වැඩි වැයමකට අමතරව, මහ බැංකුව විසින් 1982 දී හඳුන්වා දෙන ලද කල් පසු වූ ණය උප ලේඛනගත කිරීම සම්බන්ධයෙන් මහජන බැංකුව දැරූ සහභාගිත්වයද ණය පරිමාව ඉහළ නැංවීම සඳහා උපකාරී විය. මෙම ක්‍රමය ආරම්භ කළ 1982 වසරේදී එය ක්‍රියාත්මක කිරීමට එකඟ වූයේ ලංකා බැංකුව පමණි. කෙසේ වුවද, 1986 වර්ෂයේ සිට මෙම ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා මහජන බැංකුවද සහභාගි වීම හේතුවෙන් ගෙන ස්වභාවික ආපදාවන් හේතුවෙන් කලින් ලබා ගත් වගා ණය ගෙවීම පැහැර හැරී ගොවීන් විශාල සංඛ්‍යාවකට නව ණය ලබා ගැනීමට හැකි වූණි.

1.14 සංඛ්‍යා සටහන

සපිරි ග්‍රාමීය ණය ක්‍රමය සහ නව සපිරි ග්‍රාමීය ණය ක්‍රමය යටතේ දෙන ලද වගා ණය
(1986 දෙසැම්බර් 31 වැනි දිනට තත්ත්වය)

(රුපියල් දහ ලක්ෂ)

කාලවර්ෂය	මහජන බැංකුව			ලංකා බැංකුව			හැටන් නැෂනල් බැංකුව			ඉන්දියන් ඕවරසීස් බැංකුව			ප්‍රාදේශීය ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකු			දෙන ලද මුළු ණය ප්‍රමාණය		සපිරි සහ නව සපිරි ග්‍රාමීය ණය ක්‍රමය යටතේ දෙන ලද මුළු ණය ප්‍රමාණය
	වී	අතුරු ආහාර හෝභ	දෙන ලද මුළු ණය ප්‍රමාණය	වී	අතුරු ආහාර හෝභ	දෙන ලද මුළු ණය ප්‍රමාණය	වී	අතුරු ආහාර හෝභ	දෙන ලද මුළු ණය ප්‍රමාණය	වී	අතුරු ආහාර හෝභ	දෙන ලද මුළු ණය ප්‍රමාණය	වී	අතුරු ආහාර හෝභ	දෙන ලද මුළු ණය ප්‍රමාණය	වී	අතුරු ආහාර හෝභ	
1984/85 මහ ..	35.6	5.1	40.7	32.9	13.0	45.9	14.5	1.6	16.1	ලැ.නො.	ලැ.නො.	ලැ.නො.	—	—	—	83.0	19.7	102.7
1985 යල ..	19.1	5.8	24.9	14.2	8.8	23.0	5.1	3.2	8.3	ලැ.නො.	ලැ.නො.	ලැ.නො.	—	—	—	38.4	17.8	56.2
1985 වගා වර්ෂය ..	54.7	10.9	65.6	47.1	21.8	68.9	19.6	4.8	24.4	ලැ.නො.	ලැ.නො.	ලැ.නො.	—	—	—	121.4	37.5	158.9
1985/86 මහ ..	44.1	5.2	49.3	43.0	11.1	54.1	12.7	2.9	15.6	—	—	—	—	—	—	99.8	19.2	119.0
1986 යල ..	51.4	23.0	74.4	31.0	13.6	44.6	5.2	11.9	17.1	0.3	—	0.3	1.1	—	1.1	89.0	48.5	137.5(අ)
1986 වගා වර්ෂය(අ)	95.5	28.2	123.7	74.0	24.7	98.7	17.9	14.8	32.7	0.3	—	0.3	1.1	—	1.1	188.8	67.7	256.5

(අ) බැංකුවලින් ලබාදෙන ලද ප්‍රමාණය.
(ආ) තාවකාලික.

මූලාශ්‍රයන් : මහජන බැංකුව;
ලංකා බැංකුව;
සීමාසහිත හැටන් නැෂනල් බැංකුව;
ඉන්දියන් ඕවරසීස් බැංකුව;
ප්‍රාදේශීය ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකු.

1986 දී වී වගාව සඳහා දෙන ලද මුළු ණය ප්‍රමාණය, රුපියල් දශ ලක්ෂ 189 ක් හෙවත් මුළු වගා ණය ප්‍රමාණයෙන් සියයට 74 ක් විය. එය පසුගිය වර්ෂයේ දෙන ලද ප්‍රමාණය හා සසඳන විට සියයට 56 ක වැඩි වීමක් පෙන්නුම් කරයි. මහජන බැංකුව විසින් වී වගාව සඳහා දෙන ලද ණය ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 96 ක් හෙවත් මුළු වී වගා ණය ප්‍රමාණයෙන් සියයට 51 ක් විය. පසුගිය වසරේදී එය සියයට 45 ක් විය. ලංකා බැංකුව විසින් වී වගාව සඳහා දෙන ලද ණය කොටස පසුගිය වර්ෂයේදී මෙන්ම මෙම වසරේදීත් සියයට 39 ක් විය. හැටන් නැෂනල් බැංකුව විසින් වී වගාව සඳහා දෙන ලද ණය ප්‍රමාණය, රුපියල් දශ ලක්ෂ 1.7 කින් හෙවත් සියයට 9 කින් අඩු වීමක් පෙන්නුම් කරයි.

1985/86 මහ කන්නයේදී වී වගාව සඳහා දෙන ලද ණය ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 100 ක් වූ අතර, එය වසරේදී වී වගාව සඳහා දෙන ලද ණය ප්‍රමාණයෙන් අධිකවත් වැඩි ප්‍රමාණයක් වේ. පසුගිය වසරේ එය මුළු ණය ප්‍රමාණයෙන් තුනෙන් දෙකක් විය. මෙම තත්ත්වයට හේතු වූයේ 1985 යල කන්නය හා සසඳන විට 1986 යල කන්නයේදී දෙන ලද ණය ප්‍රමාණයෙන් සියයට 145 ක තියුණු වැඩි වීමකි.

1985/86 මහ කන්නයේ වී වගා ණය ප්‍රමාණයෙන් සියයට 44 ක් මහජන බැංකුව විසින් ලබා දෙන ලද අතර, ලංකා බැංකුව සහ හැටන් නැෂනල් බැංකුව විසින් දෙන ලද ණය ප්‍රමාණය පිළිවෙලින් සියයට 43 ක් සහ සියයට 13 ක් විය. පසුගිය වර්ෂයේ මහ කන්නය හා සසඳන විට, 1985/86 මහ කන්නයේදී මහජන බැංකුව සහ ලංකා බැංකුව විසින් දෙන ලද ණය ප්‍රමාණයන් වැඩි කෙරුණි. මහජන බැංකුව 1986 යල කන්නයේදී රුපියල් දශ ලක්ෂ 51 ක් ලබා දෙන ලද අතර, පසුගිය වසරේ යල කන්නයේදී දෙන ලද ප්‍රමාණය හා සසඳන විට මෙම ප්‍රමාණය සියයට 169 කට ආසන්න වැඩි වීමකි. 1986 යල කන්නයේදී ලංකා බැංකුව වී වගාව සඳහා දෙන ලද ණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 31 ක් වූ අතර, එම ප්‍රමාණය ඉකුත් යල කන්නය හා සැසඳීමේදී සියයට 118 ක වැඩි වීමකි.

1986 යල කන්නයේදී දෙන ලද මුළු වගා ණය සංඛ්‍යාව 23,964 ක් වූ අතර, එයින් සියයට 68 ක් වී වගාව සඳහාද, සියයට 27 ක් මීරිස් වගාව සඳහාද, සියයට 5 ක් අනෙකුත් සියළුම හෝඟ සඳහා ද විය. 1986 යල කන්නය සඳහා වූ මුළු ණය සංඛ්‍යාවෙන් සියයට 70 ක් ජනපදවලට ලබා දුන් අතර, සියයට 21 ක් තමන්ගේම ඉඩම් වගා කරන්නන්ට සහ සියයට 8 ක් අද වගා කරුවන් (වගාව බෙදා ගනුවන්) සඳහාද විය. මෙම රටාවම මූල්‍ය ආධාර ලබා දෙන ලද ඉඩම් ප්‍රමාණය සම්බන්ධයෙන්ද දක්නට ලැබුණි. එම ක්‍රමය යටතේ සියයට 71 ක් ජනපද ප්‍රදේශයන්ට ද, සියයට 20 ක් තමන්ගේම ඉඩම් හිමි වගා කරුවන්ටද, සියයට 8 ක් අද ගොවීන්ගේ ඉඩම් සහ සියයට 1 ක් කුලියට වගා කරන ගොවීන්ගේ ඉඩකඩම් සඳහා ද විය. 1986 යල කන්නයේදී ණය සපයන ලද මුළු ඉඩම් ප්‍රමාණය අක්කර 52,458 ක් විය. ඒවායින් සියයට 88 ක් ප්‍රධාන වාරිමාර්ග යෝජනා ක්‍රමයන් යටතේ වගා කළ ඉඩම්ය. සුළු වාරිමාර්ග ක්‍රම වලින් සහ වර්ෂා ජලයෙන් වගා කළ ඉඩම් ප්‍රමාණය පිළිවෙලින් සියයට 4 ක් හා සියයට 8 ක් විය.

පසුගිය වසර හා සැසඳීමේදී, 1986 වගා වර්ෂයේදී අතිරේක ආහාර හෝඟ වගාව සඳහා දෙන ලද ණය ප්‍රමාණය සියයට 80 කින් ඉහළ ගියේය. මහජන බැංකුවේ සහ හැටන් නැෂනල් බැංකුවේ ණය ලබාදීම් තුන් ගුණයකින් පමණ වැඩි වූ අතර, ඒවා පිළිවෙලින් රුපියල් දශ ලක්ෂ 28 ක් සහ රුපියල් දශ ලක්ෂ 15 ක් විය. ලංකා බැංකුවේ මෙයට අදාළ වැඩි වීම 1985 දී වූ රුපියල් දශ ලක්ෂ 22 සිට 1986 දී රුපියල් දශ ලක්ෂ 25 දක්වා වැඩි විය.

1986 දී වගා ණය ලබා දීමේ වැඩි දියුණුවක් පෙන්නුම් කළද, සපිරි ග්‍රාමීය ණය ක්‍රමය යටතේ දෙන ලද කල් පසු වූ වගා ණය ආපසු අය කර ගැනීම් පහත වැටුණි. 1985 දී වූ සියයට 82 ක ආපසු අය කර ගැනීම් හා සසඳන විට 1986 දී වී වගා ණය ආපසු අය කර ගැනීම් සියයට 75 ක් විය. කෙසේ වුවද, 1985/86 මහ කන්නය තුළදී වී වගාව සඳහා දෙන ලද මුළු ණය ප්‍රමාණයෙන්

